

PORT
PAYE
HELLAS

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1993
Τιμή Φύλλου 100

ΕΤΟΣ ΜΓ' - Ἀρ. Φύλλου 857
Γραφεῖα Κάνιγγος 32 - Ἀθήνα 106 82 ΤΗΛ. 36.28.280

ΣΤΑΥΡΟΣ Η ΩΡΑΙΟΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ὅταν εἰσερχόμεθα εἰς τόν μήνα Σεπτέμβριον ἀμέσως ἡ σκέψη «ἀνάγεται» ὅτι στίς 14 τοῦ μηνός θά πανηγυρίσωμεν τήν Παγκόσμιον Ὑψώσιν τοῦ Σταυροῦ καί ὅλοι μας μικροί καί μεγάλοι κληρὸς καί λαὸς κάμομεν μίαν ἐνδελεχή, ψυχικὴν προσηγορίαν γιὰ νά τόν προσκυνήσωμεν. Διὰ νά προσκυνήσωμεν αὐτόν πού ὡς σύμβολον ἀτιμίας «μετηλλάγη» εἰς Τίμιον Ξύλον προσκυνούμενον ἀπὸ ὅλον τόν χριστιανισμόν διότι ἡ σωτικὴ δύναμις πού ἐκπηγάζει ἀπὸ αὐτόν εἶναι τολμῶ νά πῶ χειροπιαστή.

Δέν ὑπάρχει ὀρθόδοξος χριστιανὸς ὁ ὁποῖος ὅλη τήν ἡμέρα νά μὴν ποιεῖ τό σημεῖον τοῦ Τιμίου Σταυροῦ μόλις ἐγείρεται ἐκ τῆς κλίνης του καί τό βράδυ ὅταν κατακλίνεται γιὰ νά ξεκουράσῃ τό πολύμοχθον σῶμα του. Αὐτό εἶναι θετικόν καί βέβαιον γιὰ τόν πιστόν ὅτι σταυροκοπούμενος εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς καθημερινῆς του ζωῆς ἀρύεται, θαυμασῶ τῷ τρόπῳ δύναμιν ἡ ὁποία φθάνει τὰ μέτρα τὰ ἀπίστευτα ὡς ὁ δυνατός πού ἐνισχύεται μέσα στήν ζωήν.

Ἀλλά γιὰ νά φθάσω τόν τίτλον τοῦ ἀρθροῦ ὅτι ὁ Σταυρός εἶναι ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας, διότι χωρὶς Σταυρόν δέν γίνεται οὐδέν μυστήριον ἐν τῷ Ναῷ, ἀφοῦ φθάνει ὁ Σταυρός νά καθηגיᾷ καί τὰ Τίμια Δῶρα, τὰ ὁποῖα ὡς γνωστόν εἶναι Σῶμα καί Αἷμα Χριστοῦ. Δέν ξέρω ἐάν συλλαμβάνετε αὐτήν τήν ἐννοίαν, ὅτι τὰ Τίμια Δῶρα «προσεπικυροῦνται» μόνον μέ τό σημεῖον τοῦ Σταυροῦ παρὰ τοῦ ἀγιαζόντος ἱερέως. Μερικά πράγματα πρέπει νά τὰ κατανοήσωμεν διότι πολλές φορές τὰ ἀγνοοῦμε ὅπως π.χ. χριστιανικός ναὸς δέν νοεῖται ἐφ' ὅσον δέν φέρει τήν σφραγίδα τῶν ἐγκαινίων τοῦ Ἱεράρχου καί σφραγίς σημαίνει ὅλα τὰ σημεῖα τῆς Ἐκκλησίας νά εἶναι κεχαραγμένα διὰ τοῦ σημείου τοῦ Σταυροῦ. Ἐπίσης ὁ Σταυρός τοῦ Κυρίου φέρων τό Τίμιον Σῶμα τοῦ Κυρίου Ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς Θεοτόκου καί τοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἀντικρύζεται ὑφ' ὅλων τῶν ἀνθρώπων, πού εἰσέρχονται σέ μιά χριστιανικὴ ἐκκλησία. Ὅλα τὰ ἄλλα μυστήρια

τῆς Ἐκκλησίας μας ὅπως τὸ Βάπτισμα, Χρίσμα κ.λ.π. ἔχουν σαφῶς «τυπωθεῖ» ἀπὸ τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου. Συνεπῶς ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου εἶναι τὸ λυτρωτικὸν χαρακτηριστικὸν σύμβολον ποῦ χαρακτηρίζει τὴν ὀρθοδοξίαν.

Καὶ αὐτὰ μὲν ὡς πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν ἀτομικὴν μας ζωὴν πῶς ὁ θεὸς Σταυρὸς τὴν ἐπευλογεῖ ἀπὸ ἄκρον εἰς ἄκρον, ἀλλὰ νομίζω θὰ ἤθελα νὰ κάνω μίαν μικράν ἱστορικὴν ἀναδρομὴν εἰς ποῖα σημεῖα τὸν βλέπομεν τὸν Σταυρὸν εἰς τὴν Παλαιὰν Διαθήκην. Αἱ Καταβασαί αἱ ψαλλόμεναι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ φέρουν σαφὴ γνωρίσματα τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ ὅσοι παρευρίσκονται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ἀκροῶνται αὐτὰς ἢ καρδίᾳ τὴν πάλλει ἀπὸ θεῖα σκιρτήματα καὶ ἄφατον συγκίνησιν. Εἰς τὰς Καταβασίας βλέπομεν σαφῶς ὅτι ὁ Μωϋσῆς συνοδεύων τὰς μυριάδας τοῦ λαοῦ πρωτοῦ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Ἐρυθρὰν Θάλασσαν ἐτύπωσεν αὐτὴν σταυροειδῶς καὶ ὡς γνωστὸν ραγεῖσα αὕτη αἱ μυριάδες τοῦ λαοῦ διήλθαν αὐτὴν χωρὶς νὰ βρέξουν ἔστω καὶ τὰ ὑποδήματά των, ἐνῶ οἱ τριστάται στρατιαὶ τοῦ Φαραῶ ὅλοι ἀπεπνίγησαν μέσα στὰ βαθεὰ ὕδατα τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης.

Ὡς εἶναι γνωστὸν ἡ πολυχρόνιος παραμονὴ ἐν τῇ ἐρήμῳ μᾶς ἐμφανίζει σαφὴ σημεῖα τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ διότι ὅταν ὁ λαὸς εἶχε διψᾷσι παρὰ τὴν Μερρὰν (Ἐξόδος 15-25) καὶ τὰ ὕδατα τῆς λίμνης ἦταν πικρά, μὲ ἀγωνία παρεκάλεσε ὁ Μωϋσῆς τὸν Κύριον πῶς θὰ ἀντιμετωπίσει τὸ πρόβλημα τῆς δίψης τοῦ λαοῦ, καὶ ὁ Κύριος ἀπήντησεν εἰς αὐτόν, ὅτι νὰ ρίψει μέσα στὴν λίμνη ἓνα ξύλο (σημεῖον τοῦ Τιμίου Σταυροῦ) διὰ νὰ γλυκαθοῦν τὰ ὕδατα ὅπου καὶ ἐγένετο. Ἄλλο ἐμφανὲς σημεῖον ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ, ὅταν αὐτοὶ ποῦ ἐδάγκανοντὸ ἀπὸ φίδια εἰς τὴν ἐρημον, καὶ ἀπέθνησκον, ὁ Κύριος διέταξε τὸν Μωϋσῆν νὰ τοποθετήσει χαλκοῦν ὄφιν ἐπὶ τοῦ κοντοῦ τὸν ὁποῖον βλέποντες οἱ δηχθέντες ἀπὸ τὰ φίδια ἐσώζοντο (σαφὴς ἐννοια τῆς λυτρωτικῆς θυσίας τοῦ Κυρίου).

Ἀλλὰ ἐπίσης καὶ ἄλλο ἐμφανὲς σημεῖον, τῆς θαύμα στής ἐνεργείας τοῦ Σταυροῦ, ὅταν ὁ Ἀμαλὶκ ἐπολεμοῦσε τοὺς Ἑβραίους καὶ ἦταν πολλὰς φορές δυσμενὴ τὰ ἀποτελέσματα τότε μόνον ἐνικοῦσαν οἱ Ἑβραῖοι ὅταν ὁ Μωϋσῆς εἶχε τὰς χεῖρας τοῦ τεταμμένας ἐν εἶδῃ Σταυροῦ ὑποβασταζόμενας ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ καὶ τὸν Ὁρ.

Δὲν θὰ θελήσω νὰ ἐπεκταθῶ καὶ εἰς ἄλλα σημεῖα γιὰ νὰ ἀναφέρω τὰ τῆς λυτρωτικῆς δυνάμεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἀλλὰ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχω νὰ εἶπω, εἶναι ὅτι χωρὶς Σταυρὸν εἴτε ἐν τῷ σώματί μας εἴτε τυπούμενον ἐν αὐτῷ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ νοηθεῖ χριστιανός.

Ἀλλὰ κλείνοντας τὴν παροῦσαν θέλω νὰ ὑπενθυμίσω εἰς τὸ ἀναγνωστικὸν κοινὸν ὅτι τὸ κομποσχοῖνι συγκεῖμενον ἀπὸ εὐχὰς καὶ σταυροὺς τῶν μοναχῶν ἔχει τοιαύτην δύναμιν, ποῦ μόνον οἱ χρησιμοποιοῦντες αὐτὸ ἔχουν, ἀμέριστον καὶ ἀκλινὴ βοήθειαν ἐν τῇ ζωῇ των. Καὶ ἀναφέρω χαρακτηριστικὰ μὲ τὰς προσευχὰς τὰς ὁποίας κάμομεν τὰς προσδιοριζόμενας ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν, τότε μόνον συναισθανόμεθα ὅτι ἐπιτελοῦμεν, τι παρὰ τῷ Κυρίῳ, ὅταν κάνομεν χρῆσιν καὶ τοῦ ἁγίου αὐτοῦ δώρου ποῦ λέγεται κομποσχοῖνι. Ἐφ' ὅσον γνωρίζομεν τὴν δυναμικὴν θέσιν τοῦ κομποσχοινίου ἐν τῇ ζωῇ μας ἀντὶ ἄλλων δώρων ποῦ κάνομεν μεταξύ μας καὶ εἰς τοὺς ἄλλους, μία τοιαύτη χειρονομία εἶναι ἢ καλυτέρα ὅλων.

Πρωτοῦ ὅμως κλείσω τὴν μικρὰν περιγραφὴν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ θὰ δανεισθῶ ἀπὸ τὴν Ὑμνολογίᾳ τῆς Ἐκκλησίας τό:

Σταυρὸς ὁ φύλαξ τῆς Οἰκουμένης

Σταυρὸς ἡ ὡραιότης τῆς Ἐκκλησίας

Σταυρὸς βασιλέων τὸ κραταίωμα καὶ τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα

Νομίζω ὅτι γράφοντας τὸ ἄρθρον αὐτὸ διὰ τὴν Φωνὴν τῆς Ὀρθοδοξίας, προσφέρω μικρὰν ὑπηρεσίαν γιὰ τὸ φιλακόλουθον χριστιανικὸν κοινόν.

Ο ΑΧΑΡΝΩΝ ΚΑΙ Ν. ΙΩΝΙΑΣ κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

**«Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»
ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ**

ΕΚΔΟΣΙΣ

ΓΕΝΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 - ΑΘΗΝΑΙ

ΤΗΛ. 36.28.280, 36.47.365 - ΦΑΞ: 36.28.280

Ὁ Πρόεδρος Πειραιῶς & Σαλαμίνος ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ ΚΑΙ ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΟΣ

Πρωτονοτάριος, Χρ. Μ. Χαλβατζῆς

Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς

Κάννιγγος 32 - Ἀθῆναι 106 82

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἑσωτερικοῦ: Ἐτήσια δραχμὰς 1000

Ἐξωτερικοῦ: Ἐτήσια δολλάρια 50

Τιμὴ Φύλλου δρχ. 100

ΦΩΤΟΣΥΝΘΕΣΗ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ

Δ. ΜΟΥΡΟΥΣΙΑΣ

ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 144 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΤΗΛ.: 41.82.591 - 45.32.911

ΕΝΙΑΥΤΟΣ ΚΥΡΙΟΥ

Μέ την εἰσοδόν μας εἰς τήν φθινοπωρινήν περίοδον πού οὐσιαστικά ἀρχίζει ἀπό τόν Σεπτέμβριον βλέπομεν στά ἐκκλησιαστικά ἐντυπα ὅτι ἀρχεται ὁ Ἰνδικτιών (χρονική περίοδος ἡ ὁποία ὑπολογίζεται ἀπό τόν Μεγ. Κων/νον) καί ἡ ὁποία περιλαμβάνει τās 365 ἡμέρας τοῦ ἔτους μέ κινητάς καί ἀκινήτους ἑορτάς αἱ ὁποῖαι βοηθοῦν τόν χριστιανόν νά ζήσῃ, ἡ μᾶλλον, θά λέγαμε νά βιώσῃ, ὅλο αὐτό τό χρονικόν διάστημα ἐν ἀγιασμῷ καί χριστότητι.

Γεγονός ἀναμφισβήτητον εἶναι τό ὅτι ὁ Τριαδικός Θεός μᾶς θέλει νά ἐργαζώμεθα τήν δικαιοσύνην μ' ὅλην τήν δυνατήν ἀνθρωπίνην πληρότητα. Ὁλος ὁ ἐνιαύσιος κύκλος ὁ προβλεπόμενος ἀπό τήν Ἐκκλησίαν εὐρίσκεται σέ ἄμεσον ἐγρήγορσιν καί σπουδῇ περί τήν σωτηρίαν μας. Ὁ Ἰνδικτιών δέ μέ τās ἑορτάς τās ὁποῖας «ἐμφανίζει» εἶναι ὁ καταλληλότερος τρόπος τῆς σωτηρίας πού ὡς σκοπόν ἔχει τήν «μετάθεσιν» τοῦ ἀνθρώπου, στρατολογώντας αὐτόν, γιά τήν αἰωνιότητα, ἀλλά ἐπ' αὐτοῦ καλόν εἶναι νά ἀναγράψωμεν μερικά σημεῖα τῆς Γραφῆς τά ὁποῖα σχεῖσιν ἔχουν μέ τήν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου.

Ἀγωνίζεται ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν νά μᾶς γνωρίσῃ ὅτι ἡ ζωή μας πρέπει νά εἶναι μία συνεχῆς ἐκπαίδευσις ἡ ὁποία νά τείνῃ διά τήν ἀσφαλῆ σωτηρίαν τῆς υπάρξεώς μας. Ἐκεῖνο τό «ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε» πού βροντοφωνεῖ ὁ ὡς ἄνω Ἀπόστολος εἶναι ἓνα σάλπισμα συναρπαστικῆς σωτηρίας διότι γνωρίζει, κινούμενος ἀπό τό Πνεῦμα τό ἅγιον, ὅτι τότε μόνον κάμομεν ἔργον ἐν Κυρίῳ (τολμῶ νά εἶπω σωτήριον ἔργον) εὐρισκόμενοι σέ ἐπαφήν μέ τόν Οὐράνιον Πατέρα μας πράττοντες τήν καλυτέραν ἐργασίαν. Μᾶς θέλει ἐξ ὀλοκλήρου νά εἴμεθα πλησίον Του, γρηγοροῦντες, καί μέ ἀνημμένην τήν λαμπάδα τῆς ἀγάπης πρός τόν πλησίον διά τῆς συνεχοῦς εὐποΐας. Ἡ προσωπική μας πείρα λέγει ὅτι ὅταν ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι εἴμεθα ἡνωμένοι μέ τόν Θεόν (ἐνώπιον ἐνώπιῳ) εὐρισκόμεθα εἰς τόν μακάριον δρόμον τῆς εὐλογίας, τῆς ἐπιτυχίας διά τήν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἐπί γῆς προορισμοῦ μας διά νά «καταφθάσωμεν» εἰς τήν οὐράνιον βασιλείαν. Ἀλλωστε ἡμεῖς οἱ ἐν τῇ γῇ ζῶντες, βαδίζοντες τήν ὁδόν τοῦ Κυρίου, καταφθάνομεν εἰς τήν αἰώνιον «κατάπαυσιν» πού εἶναι διά νά καταστῶμεν οὐρανοπολίται διότι σύμφωνα μέ αὐτό τό ὁποῖον μᾶς ἀναφέρει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ὅτι «οὐ γάρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλά τήν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν» Ἑβρ. ιγ' 14.

Διά νά συμπληρώσω ὅμως τό ἄρθρο αὐτό ἄς καταγράψω δύο ἢ τρία τροπάρια τῆς ὀρθοδόξου λατρείας μας διά νά μπεῖ ὁ ἀναγνώστης εἰς τό πνευματικόν μέρος τῆς ἑορτῆς τῆς 1ης Σεπτεμβρίου καί νά βοηθηθῇ ἐπίσης, ὅσο εἶναι δυνατόν, πῶς μᾶς θέλει ὁ Κύριος δοξολογοῦντες ἐν ταπεινότητι ἀε-νάως τήν θεότητά Του.

1. Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ ἐν σοφίᾳ τά πάντα δημιουργήσας, καί ἐκ μὴ ὄντων εἰς τό εἶναι παραγαγών, εὐλόγησον τό στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ, καί τήν πόλιν ἡμῶν φύλαττε ἀπολιόρκητον· τοὺς δέ πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανόν, νίκας χορηγών αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων, διά τῆς Θεοτόκου δωρούμενος τῷ κόσμῳ τό μέγα ἔλεος.

2. Θαυμαστός εἰ ὁ Θεός, καί θαυμαστά τά ἔργα σου, καί αἱ ὁδοί σου ἀνεξιχνίαστοι· πέλεις γάρ σοφία τοῦ Θεοῦ, καί ὑπόστασις τελεία καί δύναμις, συνάναρχός τε καί συναΐδιος συνεργία· διό παντοδυνάμῳ ἐξουσία κόσμῳ ἐπεδήμησας, ζήτων δ' ἐκάλλυνας πλάσμα, ἀνεκφράστως ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός, μή τραπείς τῇ Θεότητι· διαθέμενος ὅρους καί χρόνους, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν ἀναλλοίωτε· διά τοῦτο σοι βοῶμεν Ἀγαθέ Κύριε, δόξα σοι.

3. Ὁ πάσης δημιουργός τῆς κτίσεως, ὁ καιρούς καί χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσία θέμενος, εὐλόγησον τόν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου Κύριε, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τοὺς Βασιλεῖς καί τήν πόλιν σου, πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου, καί σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπειδὴ δέ διατρέχομεν ἐσχατολογικὰς χρονικάς περιόδους ὀφείλομεν νά εἴμεθα παντελῶς ἐτοιμοὶ διότι ὅπως ἔλεγαν καί οἱ ἀρχαῖοι ἡμῶν πρόγονοι ὅτι «οἱ καιροὶ οὐ μενετοί» συνεπῶς ἡμεῖς μέ ἄκραν καθαρότητα ψυχῆς καί σώματος, νά ἀναμένομεν τόν Κύριον, εὐρισκόμενοι εἰς τό σημεῖον πού λέγει ὁ ἅγ. Ἰωάννης εἰς τήν Ἀποκάλυψίν του «ἄμην, ναί ἔρχου Κύριε Ἰησοῦ» καί ἡ θετική καί ὀριστική ἀπάντησις τοῦ Κυρίου «ναί ἔρχομαι ταχύ». Ἀποκ. κβ' 20.

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ Μ. ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ

ΤΑΥΤΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΦΑΚΕΛΛΩΜΑ

Η υπόθεση του αντιχρίστου αριθμού 666 και το φακέλλωμα με την ηλεκτρομαγνητική ταινία εύρίσκεται πάντοτε εν ενεργεία αφού ο νόμος 1599/86 ισχύει.

Πρέπει να γνωρίζη ο ελληνικός λαός ότι οι διαμαρτυρίες που έχουν λάβει χώρα προσωρινώς ανέστειλαν την εφαρμογή του, με την δυνατότητα της ανά πάσαν στιγμήν ενεργοποίησώς του.

Ο κίνδυνος λοιπόν είναι άμεσος και ο λαός του Χριστού και της Ελλάδος πρέπει να επαγρυπνή έτοιμος σε κάθε προσκλητήριο που θα δοθεί για την μάχη της ζωής μας, διότι δεν είναι δυνατόν να ζήσουμε κάτω από το κυρίαρχο πέλαμα του αντιχρίστου που μάς ετοιμάζουν οι σκοτεινές δυνάμεις.

Ο ελληνικός λαός θρησκεύει και για την πίστι και την έλευθερία του έχει θυσιάσει και του αξίζει να ζήσει ορθόδοξος και ελεύθερος, και ποτέ κάτω από την ύποταγή των εντολέων της Εύρώπης σαν ανδράποδο. Έχει πικρή πείρα της σκλαβιάς και θα αγωνιστεί να περισώσει το πολύτιμο δώρο της έλευθερίας που με πολύ αίμα απέκτησε. Όποιος Έλληνας δεν προσέξει έτοῦτο, θα μετανοήσει πικρά για τό τί έχασε χωρίς όμως να τό επανακτήση.

Θά συνεχίσουμε λοιπόν τόν αγώνα για μιά αδέσμευτη Ελλάδα και για την έθνικοθρησκευτική μας ταυτότητα και δεν θά δεχθούμε ποτέ την ταυτότητα του αντιχρίστου.

Τό ψήφισμα που δημοσιεύεται φανερώνει άκριβώς όσα αναφέρθηκαν.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Σήμερα 21η Ιουνίου 1993, ημέρα Δευτέρα και ώρα 6.30 μ.μ. συνήλθαν στο θέατρο ΜΠΟΥΡΝΕΛΙ (Λεωφόρος Αλεξάνδρας 22, Αθήνα), οι κατωτέρω υπογράφωντες φορείς - εκπρόσωποι πολιτικής, κοινωνικής, οικονομικής, έκπολιτιστικής και θρησκευτικής δραστηριότητας της χώρας - οι όποιοι ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΟΥΝ, ΚΑΤΑΓΓΕΛΟΥΝ και ΖΗΤΟΥΝ εν όμοφωνία από τούς πολιτικούς Άρχοντας ήτοι:

- α) Τόν Πρόεδρον της Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνον Καραμανλή,
- β) Τόν Πρωθυπουργό της Κυβερνήσεως κ. Κωνσταντίνον Μητσotάκη,
- γ) Τόν Πρόεδρο της Βουλής κ. Αθανάσιον Τσαλδάρη και
- δ) Τούς κ.κ. καθ' ύλην αρμοδίους Υπουργούς, τά εξής:

Υστερα από την ένιαία καταδίκη των νέων υπό έκδοση ηλεκτρονικών ταυτοτήτων τύπου EKAM-

666 α) από όλόκληρο τόν Έλληνικό λαό, τόν κλήρο και τόν μοναχισμό που υλοποιήθηκε σε πολλές Πανελλαδικές συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας από τό έτος 1986 μέχρι σήμερα στην Αθήνα και την Έπαρχία και β) από την επίσημη Έκκλησία της Ελλάδος, την Ιερά Σύνοδο της Κρήτης, την Ιερά Έπιστοσία του Αγίου Όρους και την Έκκλησία των Γ.Ο.Χ. Ελλάδος.

ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΟΥΜΕ

Ότι εάν η νέα Κυβέρνηση προχωρήσει εις την έκδοση των νέων ηλεκτρονικών ταυτοτήτων, ο εύσεβης κλήρος και λαός της Ελλάδος είναι έτοιμος να δώσει την τελική μάχη για την προσωπική του ζωή και έλευθερία καθώς και την κατοχύρωση των Συνταγματικών του δικαιωμάτων με την πραγματοποίηση μεγάλου δυναμικού και Πανελλαδικού συλλαλητηρίου διά της ενεργού πλέον συμμετοχής της Έκκλησίας, με κωδωνοκρουσίες και από άμβωνος καλέσματος του ήρωϊκού εύσεβους κλήρου και λαού διά την υπεράσπιση των ιερών και όσίων του. Η συγκέντρωση αυτή με πορεία προς τή Βουλή των Έλλήνων θά είναι αποφασιστική και η παραμονή των εύσεβων πιστών εις την Πλατεία Συντάγματος έμπροσθεν του μνημείου του Αγνώστου στρατιώτου, θά είναι ημερών διαρκείας, έως ότου η Βουλή των Έλλήνων άπαντήσει ικανοποιητικώς στο δίκαιο αυτό αίτημά μας που δεν είναι άλλο από την κατάργηση του Νόμου 1599/86.

ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΥΜΕ

Ότι η νέα ηλεκτρονική ταυτότητα είναι αντισυνταγματική και παράνομη, διότι άφ' ενός καταργεί Συνταγματικές διατάξεις για την προσωπική έχεμύθεια και έλευθερία της άτομικής μας ζωής, ως φερούσης την ειδική μαγνητική ταινία πληροφοριών, διά της όποιας γίνεται ανασύσταση των άτομικών - κάποτε καέντων - φακέλλων του Έλληνος πολίτου, έφ' όσον η ταινία αυτή μπορεί να φέρει τό όλιγώτερο 100.000 λέξεις άόρατες, που δεν διαβάζονται με γυμνό μάτι και άφ' έτέρου η ύπαρξη αυτής της μαγνητικής ταινίας και των διαφόρων άοράτων συμβόλων που θά διαβάζονται με υπεριώδης ακτίνες είναι στοιχεία που δεν αναφέρονται στον Νόμο 1988/91 και τά όποια φυσικά δεν έπήφισε η Βουλή των Έλλήνων. Εάν εν προκειμένω, όπως όρισμένοι άφρόνως ύποστηρίζουν, ότι η ύποχρεωτική άναγραφή του θρησκεύματος στις νέες ταυτότητες είναι δήθεν αντι-

νταγματική τότε, πόσο μάλλον αντισυνταγματική και παράνομη, κατά της προσωπικής μας ελευθερίας και της Έθνικής μας ασφάλειας, είναι η καθιέρωση του αοράτου αυτού ηλεκτρονικού φακελλώματος των Έλλήνων, μέσω των νέων ηλεκτρονικών ταυτοτήτων τύπου ΕΚΑΜ-666 του Νόμου 1599/86, που δόθηκε καταργήθηκε με τον Νόμο 1988/91, ενώ στην ουσία παραμένει εν ισχύει.

ΩΣ ΕΚ ΤΟΥΤΟΥ ΖΗΤΑΜΕ

1) Την κατάργηση του Αντισυνταγματικού και παράνομου Νόμου 1599/1986, καθώς και την συνταγματική κατοχύρωσή μας, ότι δεν θα ψηφισθεί μελλοντικός κανένας Νόμος περί ΕΚΑΜ, όπως ακριβώς έπραξε και η Πορτογαλία.

2) Την ματαίωση της εκδόσεως των νέων ηλεκτρονικών ταυτοτήτων, των νέων καρτών κοινωνικής ασφαλίσεως που πρόκειται να αντικαταστήσουν τα βιβλιάρια νοσηλείας όλων των Ελλήνων πολιτών από νηπίου μέχρι γέροντος, των νέων υπό οιαδήποτε ηλεκτρονική μορφή καρτών εισόδου και εξόδου στις Δημόσιες και Ίδιωτικές Επιχειρήσεις, επίσης την τηλεφωνική κάρτα με την ειδική μαγνητική ταινία και ότι είναι υποχρεωτικό για την Έλληνα πολίτη και φέρει τα έν λόγω ηλεκτρονικά στοιχεία, είτε με την μαγνητική ταινία, είτε με άορατα μικροσίπς. Πάν δηλαδή τό ηλεκτρονικό που έχει άμεση σύνδεση με την προσωπική ζωή και στέρηση της ελευθερίας του Έλληνα πολίτη.

3) Την διατήρηση της παραδοσιακής - μη ηλεκτρονικής τύπου ΕΚΑΜ- ταυτότητας και των διαβατηρίων σύμφωνα με τό καθεστώς που διατηρείται σε όλες σχεδόν τις χώρες της ΕΟΚ και

φυσικά δεν αναφερόμεθα σε εκείνες τις Ευρωπαϊκές χώρες που δεν έχουν καν ταυτότητες με δακτυλικά αποτυπώματα κ.λ.π. όπως είναι η Αγγλία, Δανία, Νορβηγία και Σουηδία.

4) Την κατάργηση της βαναύσου δακτυλοσκοπήσεως του ανθρώπου από ειδικά ηλεκτρονικά μηχανήματα, που ήδη χρησιμοποιούνται από την Έλληνική Αστυνομία για τους καταδικαζόμενους σε κάποιο παράπτωμα Έλληνας πολίτας πολύ περισσότερο την παλαμοσκόπηση ή όποια ήδη εφαρμόζεται στα αεροδρόμια ΚΕΝΕΝΤΥ και ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ της Αμερικής.

5) Την αλλαγή πορείας των κομμάτων του Έλληνικού Κοινοβουλίου από τό αντίχριστο ιδεολογικό πνεύμα της ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ ή της καλουμένης ΝΕΑΣ ΤΑΞΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ προς τις παραδόσεις της φυλής μας και τον Έλληνορθόδοξο Πολιτισμό, καθώς και την πιο στενή συνεργασία με τό όμόδοξα Έθνη, όπως είναι ό χειμαζόμενος σήμερα ποικιλοτρόπως Ορθόδοξος Σερβικός λαός, διά νά τύχουμε ως Έθνος της Θείας εύλογίας εις όλους τούς τομείς της πολιτικής, οικονομικής, κοινωνικής και εκπολιτιστικής ζωής του τόπου μας, πραγματοποιούμενου του προφητικού λόγου του Σωτήρος Κυρίου Ημών Ιησού Χριστού «έλήλυθεν ή ώρα ίνα δοξασθ ή υίός του ανθρώπου».

Εις πάντα τό ανωτέρω έρχεται άρωγός και ή κραυγή 55 Πανεπιστημιακών Καθηγητών της Ελλάδος επί της πληροφορικής και όλων των Επιστημών που δημοσιεύθηκε στις πολιτικές έφημερίδες του τόπου μας (Βλέπε Καθημερινή 13/6/1993).

ΥΠΟΓΡΑΦΟΥΝ

ΟΙ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΗΣ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ ΦΟΡΕΩΝ

ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΥ ΦΑΚΕΛΛΩΜΑΤΟΣ

(Προσωρινή Διεύθυνση: Κολοκυνθούς 8 - Αθήναι)

- Ιωάννης Χατζηφώτης, Συγγραφέας - Διευθυντής Τύπου της Αρχιεπισκοπής Αθηνών.
- Μαρία Δουράκη, Τραγουδίστρια, • Διονύσιος Λεονταρίτης, Νομικός Σύμβουλος - Εκπρόσωπος Ίερās Κοινότητας Αγίου Όρους, • Νικόλαος Σωτηρόπουλος, Καθηγητής Θεολόγος, Εκπρόσωπος Χρ. Σωματείου «Ο ΣΤΑΥΡΟΣ», • Σταύρος Καραμήτσος, Καθηγητής Θεολόγος - τέως Λυκειάρχης Σιβιτανιδείου Σχολής, • Έμμανουήλ Καρακώστας, Καθηγητής Βυζαντινής Μουσικής, • Έλευθέριος Γκουτζίδης, Καθηγητής Θεολόγος, • Γεώργιος Τεπεζικιώτης, Οδοντίατρος.

(ΩΣ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ)

● Δημήτριος Ράππος, Έπιχειρηματίας. ● Κωνσταντίνος Νικολάου, Έπιχειρηματίας.

(ΩΣ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΚΑΝΑΔΑ)

● Ήλιος Άγγελόπουλος, Δικηγόρος, Έκπρόσωπος του Χριστιανικού Σωματείου «Ο ΣΩΤΗΡ», ● Γεράσιμος Γιακουμάτος, Υποδιοικητής του Ι.Κ.Α., ● Αρχιμανδρίτης π. Έμμανουήλ Μάρκος, Έκπρόσωπος της Π.Ε.Ο.Ε. (Όρθόδοξου Τύπου), ● Σωτήριος Άγαπητίδης, Πρόεδρος των συνεργαζομένων συνδικαλιστικών Σωματείων «Έταιρεία Φίλων του λαού», ● Αρχιμανδρίτης Π. Νήφων, Έκπρόσωπος της Ίερας Μονής Έσφιγμένου Άγιου Όρους, ● Αρχιμανδρίτης Π. Νεκτάριος Μουλατσιώτης, Πρόεδρος Χρ. Σωματείου «Άγιος Αύγουστίνος», ● Κωνσταντίνος Δερνιτσιώτης, Δικηγόρος Παρ' Αρειώ Πάγω, Πρόεδρος Ταμείου Προνοίας Δικηγ. Άθηνων - τέως Σύμβουλος Δικηγ. Συλλόγου Άθηνων, ● Ανδρέας Λύρας, Έκπρόσωπος του Έλληνορθόδοξου Κινήματος Σωτηρίας (ΕΛ.ΚΙ.Σ.), ● Γεώργιος Μαρκουλάτος, Έκπρόσωπος του Έλληνορθόδοξου Κινήματος Σωτηρίας (ΕΛ.ΚΙ.Σ.), ● Μιχαήλ Χατζηγιάννης, Πρόεδρος της Πανελληνίου Συνομοσπονδίας Όρθόδοξων Χρ/νων έργατοϋπαλληλικών Συνδικάτων (76 Έργατικών Σωματείων), ● Έμμανουήλ Μηλιαράκης, Πρόεδρος της «Χριστιανικής Δημοκρατίας», ● Ιωάννης Άγγελόπουλος, Πρόεδρος της Έλληνικής Όρθοκευτικής Κοινότητας Όρθόδοξων Έλλάδος, ● Παναγιώτης Γιώρκας, Δικηγόρος παρ' Αρειώ Πάγω, Πρόεδρος Έπιτροπής Πρωτοβουλίας 250 Συλλόγων και Όργανώσεων, ● Περίκλης Τζακίρης, Πρόεδρος του Πανελληνίου Συνδέσμου Γ.Ο.Χ. Έλλάδος, ● Ιωάννης Ίωάννου, Έπιχειρηματίας, ● Σπυρίδων Άρμένης, Έπιχειρηματίας, ● Ζαχαρίας Φεσάρας, Έπιχειρηματίας, ● Σάββας Καψής, Έπιχειρηματίας.

(ΩΣ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ)

● Πρωτοπρεσβύτερος Π. Ήλιος Ύφαντης, Καθηγητής Θεολόγος, ● Πρωτοπρεσβύτερος Π. Έμμανουήλ Καβρουλάκης, Καθηγητής Θεολόγος, ● Μάξιμος, Μοναχός, Άγιορείτης, ● Λεωνίδας Καρράς, Πλωτάρχης έ.ά., ● Γεώργιος Μελάς, Ταξιαρχος έ.ά., Μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Πανελληνίου Συνδέσμου Αποστράτων Άξιωματικών και Σωμάτων Άσφαλείας, ● Χαράλαμπος Παπανικήτας, Στρατηγός έ.ά., ● Σταμάτης Κούλουθρος, Ηλεκτρονικός Έπιστήμων, ● Γεώργιος Κοινούσης, Τραγουδιστής, ● Δημήτριος Μπακάλης, Μηχανικός - Ηλεκτρονικός, ● Νικόλαος Καραιώτης, Πολιτικός Μηχανικός, ● Ιωάννης Κουστρίλης, Έπιστημονικός Σύμβουλος Ξενοδοχειακών Έπιχειρήσεων, ● Παναγιώτης Ηλιόπουλος, Καθηγητής Φιλολόγος, ● Άθανάσιος Καψιώτης, Συγγραφέας - Ιστορικός, ● Μιλτιάδης Νικολαΐδης, Δικηγόρος, Έκπρόσωπος του «Χριστιανικού Άγώνος», ● Γεώργιος Στεργιώτης, Πρόεδρος του Χρ. Σωματείου «Ο ΛΥΤΡΩΤΗΣ», ● Δημήτριος Πάνου, Σύμβουλος, Συνδικαλιστής, ● Βασίλειος Άτζακλής, Ιατρός, ● Σωκράτης Λουκόπουλος, Δικηγόρος Παρ' Αρειώ Πάγω, Νομικός Σύμβουλος Χριστ. Σωματείων, ● Ανδρέας Πετρόπουλος, Άνωτ. Άξιωματικός έ.ά., ● Σπυρίδων Σταυρόπουλος, Έπιχειρηματίας.

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ :

- κ. κ. ΑΡΧΗΓΟΥΣ ΚΟΜΜΑΤΩΝ
- κ. κ. ΥΠΟΥΡΓΟΥΣ
- κ. κ. ΒΟΥΛΕΥΤΑΣ
- ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΥΣ ΣΤΑΘΜΟΥΣ
- ΗΜΕΡΗΣΙΟ ΤΥΠΟ

ΣΗΜΕΙΩΣΗ :

Τό ψήφισμα αυτό αποτελεί τόν πνευματικό καρπό των ένωμένων Έθνικών και Όρθόδοξων δυνάμεων (φορέων) του Έθνους της μεγάλης συγκεντρώσεως, πού έγινε πρόσφατα στό θέατρο ΜΠΟΥΡΝΕΛΙ, αλλά κυρίως αποτελεί τό προανάκρουσμα του μεγάλου Πανελλαδικού συλλαλητηρίου, πού θά γίνει στό Πεδίο του Άρεως, μέσα στό Φθινόπωρο πού μός έρχεται, εάν οι αρμόδιοι πολιτικοί παράγοντες δεν ακούσουν τήν αγωνιώδη αυτή φωνή του εϋσεβοϋς κλήρου και λαού. Γι' αυτό εϋσ' αδοϋλτε Έλληνα και Όρθόδοξε χριστιανέ πού θά λάβεις αυτό τό μήνυμα ετοιμάσου από τώρα γιά τήν καλύτερη επιτυχία αυτής της συγκεντρώσεως, ενημερώνοντας τούς φίλους και τούς γνωστούς γιά τήν κρισιμότητα των ήμερών πού ζοϋμε και ότι δεν υπάρχουν πλέον χρονικά περιθώρια άναμονής.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΚΑΙ ΑΛΛΟ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑ

Ήταν ἐπόμενον καὶ ἀναμενόμενον ὅτι ἡ προδοσία τῆς ὀρθοδοξίας ποὺ δρομολογήθηκε τὸ 1920 μέ τὴν περίφημη Ἐγκύκλιο τοῦ προδοτικοῦ συνεδρίου τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἡ ἐν συνεχείᾳ ἀλλαγὴ τοῦ ἡμερολογίου στὴν Ἐκκλησία, θὰ ἐφθάναν κάποτε στὸν ἐπιδιωκόμενο σκοπὸ τοὺς στίς ἡμέρες μας.

Προηγήθηκε ὁ χρονικὸς συνταυτισμὸς τοῦ ἐορτασμοῦ τῶν ἀκινήτων ἐορτῶν μέ τοὺς αἵρετικούς τῆς δύσεως ὡς πρῶτο βῆμα τῆς ἐνώσεως κατὰ τὰ πρακτικά τοῦ Συνεδρίου, ἀκολούθησαν οἱ συμπροσευχές καὶ τὸ μνημόνευμα στὰ δίπτυχα τοῦ αἵρεσιάρχου Πάπα, ἀντηλλάγησαν «θεολογικές σπουδές» στὰ πανεπιστήμια ἀμφοτέρων, συμπαραστάσεις καὶ «συνευλογίες» εἰς τὰς θρονιακές ἐορτάς, συμμετοχὴ στὸ παμπόνηρο συμβούλιο τῶν Ἐκκλησιῶν μέ συμπόσια καὶ ὄργια ὅπως στὴν Καμπέρα, συμπροσευχές μέ παντοειδεῖς αἵρετικούς, ἐβραίους, βουδιστές, καὶ σατανολάτρες στὴν Ἀσίᾳ καί, τί ἄλλο; «ἐπιλήψει με ὁ χρόνος διηγούμενον». Φθάνουμε στὴν ἀκύρωση τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου γιὰ τὴν ἐνωση μέ τοὺς μονοφυσίτες καὶ τελικὰ ἐρχόμαστε στὴν Μπελμπέντιο Σχολὴ τοῦ Λιβάνου τὴν 17-24 Ἰουνίου 1993 γιὰ τὴν πλήρη ἀναγνώριση τῆς Παπικῆς Ἐκκλησίας ὡς **ἀδελφῆς ἐν Χριστῷ** μέ τὴν «αὐτὴν χάριν ἀνωθεν»...

Εἶναι ἐκτός ἀμφιβολίας ὅτι παριστάμεθα μάρτυρες τῆς πλέον ἐσχάτης προδοσίας. Σημεῖα τῶν καιρῶν ταῦτα ἀναμφισβήτητως!

Πλὴν δυστυχῶς, ὁ εὐσεβὴς λαὸς ὑπνοῖ μακαρίως καὶ δὲν συνέρχεται οὔτε ἀποφασίζει δραστικά γιὰ τὴν ἀναχαίτιση τῆς καταστροφῆς τοῦ θησαυροῦ τῆς πίστεώς μας ποὺ ἀπεργάζονται οἱ προβατόσχημοι λύκοι, τοὺς ὁποίους ἐξακολουθεῖ νὰ προσκυνᾷ, ἀκόμη καὶ ὅταν γρονθοκοποῦνται παρησία αὐτοῦ τοῦ λαοῦ ἐντὸς τῶν ναῶν!

Παραθέτομεν διαμαρτυρίαν εὐσεβοῦς χριστιανοῦ δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸν «Ὁρθόδοξον Τύπον» τὴν 29ην Ὀκτωβρίου ἐ.ἐ., ἐκφράζομεν ὁμως τὴν λύπην μας διότι ὅλες οἱ διαμαρτυρίες σταματοῦν εἰς τὸν χάρτην...

Που δδηγούμεθα;

Μητροπολίτην Φλωρίνης

π. ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΝ

εἰς Φλώρινα,

Σεβασμιώτατε Γέροντα

π. Αὐγουστίνε,

Κατ' αὐτάς, εἶμαι τρομερὰ ἀνίσυχος ἀπὸ ἑνα γεγονός, ποὺ συνέβη στὴν Μπελεμπέντιο Σχολὴ τοῦ Λιβάνου (17 - 24 Ἰουνίου 1993) ἀπὸ 13 ἐκπροσώπους τῶν Ὁρθόδοξων Πατριαρχείων καὶ Ἐκκλησιῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ αἵρετικοῦ ἀρχιεπισκόπου Αὐστραλίας Στυλιανοῦ καὶ ἀπὸ 24 ἐκπροσώπους τοῦ αἵρετικοῦ Πάπα ὑπὸ τὴν συμπροεδρίαν τοῦ Καρδινάλιου Κάσσιδου.

«Ὅλα ἔγιναν, σχεδὸν «ἐν κρυπτῷ καὶ παραβύσῳ», χωρὶς θόρυβον καὶ τυμπανοκρουσίες, στὴ «ζούλω».

Καί, μέχρι στιγμῆς, οὐδεὶς διεμαρτυρήθη καὶ οὐδεὶς ἀνέδρασε.

Ποῦ, οἱ Ὁρθόδοξοι ἐπίσκοποι; Ποῦ, ὁ θεολογικὸς κόσμος; Ποῦ, οἱ θεολόγοι τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἀδελφοτήτων; Ποῦ, τὸ Ἅγιον Ὅρος;

Ὑπνοῦν βαρουχείως!

Δηλαδὴ ἐγίναμε ἕνα μέ τὴν αἵρεσι τοῦ Παπισμοῦ καὶ δὲν τὸ καταλάβαμε; Ἐὰν ἔχουν οὕτω τὰ πράγματα, διέρχομαι βαθυτάτην κρίσιν συνειδήσεως, ἐὰν θὰ πρέπει νὰ παραμείνω πανοικεῖ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος.

Νομίζω, ἤλθεν ὁ καιρὸς νὰ ἐξέλθετε τῶν ὁρίων τῆς ἐπισκοπῆς σας, νὰ ἡγηθῆτε τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος καὶ νὰ κηρύξετε συναγερμὸν τῶν ἐναπομεινάντων Ὁρθόδοξων. Οἱ προδότης τῆς Ὁρθόδοξου

Πίστewς ηύξηθησαν ἐπικινδύνως καὶ καταλυτικῶς. Εἶνε καιρὸς νὰ ἐπαναστατήσουν οἱ ἀκοίμητοι φύλακες καὶ φρυκτωροὶ τῆς Ὁρθοδόξου Πίστewς ποὺ κινδυνεύει ἀπὸ π λ η θ ῶ ρ α ν π ρ ο ω θ ο υ μ ἔ ν ω ν Γ ρ α ι κ ῦ λ ω ν Ἑ π ι σ κ ὅ π ω ν. Καὶ ἄς ἐμφανίζωνται τινὲς π.χ. ὁ ἀνεκδιήγητος Σεραφεὶμ Τίκας, ὡς ἀντιπαπικοί. "Ὅλα γίνονται δι' ἡσώτερικὴν κατανάλωσιν»...

Σὰς ἐπισυνάπτω ἀπὸ τὸ φρικτὸ προδοτικὸ κείμενο - ἀνακοινωθέν» ποὺ ὑπεγράφη ἀπὸ ὅλους τοὺς παρευρεθέντας:

«Ἐκατέρωθεν ἀναγνωρίζεται ὅτι ὅσα ἐνεπιστεύθη ὁ Χριστὸς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν του — ὁμολογία τῆς Ἀποστολικῆς πίστεως, μετοχὴ εἰς τὰ σῶτά μυστήρια, κυρίως εἰς τὴν μίαν ἱερωσύνην τὴν τελούσαν τὴν μίαν θυσίαν τοῦ Χριστοῦ, ἀποστολικὴ διαδοχὴ τῶν ἐπισκόπων — δὲ ν ὀ ὑ ν α ν τ α ι ν ᾶ θ ε ω ρ η θ ο ῦ ν ὡ ς ἀ π ο κ λ ε ι σ τ ι κ ῇ ἰ δ ι ο κ τ η σ ί α

μίας τῶν ἡμετέρων Ἐκκλησιῶν. Εἶναι σαφὲς ὅτι ἐντὸς τοῦ πλαισίου τούτου ἀποκλείεται πᾶς ἀναβαπτισμός»!!!... Καὶ συνεχίζουν: «Διὰ τοῦτο ἀκριβῶς τὸν λόγον ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία καὶ ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἀ ν α ν ν ω ο ῖ ζ ο υ ν ἑ α υ τ ᾶ ς ἀ μ ο ι -

θαίως ὡς ἀδελφὰς Ἐκκλησίας, ἀ π ὁ κ ο ι ν ο ῦ ὑ π ε υ θ ὤ ν ο υ ς δι ᾶ τ ῆ ν τ ῆ ρ η σ ι ν τ ῆ ς Ἑ κ κ λ η σ ί α ς τ ο ῦ θ ε ο ῦ»!

Μετὰ πολλοῦ τοῦ σεβασμοῦ ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας Ὀδυσσεὺς Τσολογιάννης,

δημοσιογράφος

Σουρωτὴ 570 06 — Βασιλικῶν

Υ.Γ. Λέγει ὁ ἅγιος Νικόδημος «Οἱ Λατίνοι εἶνε αἰρετικοὶ καὶ ὡς αἰρετικούς τοὺς ὁ δ ε λ υ τ τ ὁ μ ε θ α». Τὰ αὐτὰ λέγει καὶ ὁ ἅγιος Μάρκος ὁ Εὐγενικός. (ΙΔΕ ἱερὸν Πηδάλιον, Ἀθήνα 1970, σελ. 55 κ.έξ.).

Μέ ἰδιαίτεραν σύστασιν καὶ ἀγάπῃ, παρακαλοῦμεν τοὺς ἀναγνώστας μας, ὅπως ἀναγνώσουν τὴν Πατερικὴν Ἐγκύκλιον τοῦ Ἀρχιερέως μας Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερωντίου, διότι αὐτὴ καθ' ἑαυτὴ, ἐμφανίζει πνευματικὴν καλιέπειαν καὶ χριστιανικὸν ἐνδιαφέρον.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΛΗΡΩΜΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΗΜΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Εἶναι γνωστὸ ὅτι στὴν ἀρχαίαν Ἐκκλησίαν ὑπῆρξεν ἡ τάξις τῶν «κατηχομένων». Οἱ μυόμενοι εἰς τὸν χριστιανισμόν ἐπῆρεπε πρῶτον νὰ κατηχηθῶσι ὑπὸ τῶν ἐπὶ τούτῳ τεταγμένων ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας «κατηχητῶν» εἰς τὰ δόγματα τῆς πίστεως ἐπ' ἀρκετὸν χρονικὸν διάστημα, μεθ' ὃ ὁμολογοῦντες τὴν ὀρθὴν πίστιν τῶν ἐνώπιον ὁλοκλήρου τῆς Ἐκκλησίας ἐδέχοντο ἐν πλήρῃ ἐπιγνώσει τὸ ἅγιον Βάπτισμα. Ἀφ' ὅτου ὁμως εἰσῆλθῃ διὰ πολλοὺς λόγους εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ὁ νηπιοβαπτισμός, ἀντὶ τοῦ

βαπτιζομένου νηπίου, ἀπαγγέλει τὴν ὁμολογίαν τῆς πίστεως, ὁ ἀνάδοχος, καθιστάμενος συνυπεύθυνος μετὰ τῶν γονέων τοῦ βαπτιζομένου διὰ τὴν ἐν ἀρμοδίῳ καιρῷ κατήχησιν αὐτοῦ. Δυστυχῶς ὁμως εἰς τὰς πονηράς αὐτὰς ἡμέρας, τὰ πάντα ἐνεργοῦνται τυπικῶς.

Οἱ περισσότεροι τῶν γονέων καὶ ἀναδόχων μὴ ἔχοντες ἐπίγνωσιν, τῶν ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν βαπτιζομένων νηπίων ὑποχρεώσεων τῶν, οὐδεμίαν πρόνοιαν λαμβάνουν διὰ τὴν «ἐν παιδείᾳ καὶ

νου θεσία Κυρίου» διαπαιδαγώγησιν αὐτῶν. Τό κενόν τοῦτο ἀναπληροῦται εὐτυχῶς ἔστω καί ἐν μέρη ὑπό τῆς Ἐκκλησίας, διὰ τῆς λειτουργίας τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων. Θαυμάσια δέ τὰ ἀποτελέσματα τῶν σχολείων αὐτῶν. Δέν εἶναι τοῦ παρόντος νά εἰπῶμεν ποίαν ἐπίδρασιν ἐξασκεῖ ἐπὶ τῶν ἀθῶν καί ἀκάκων παιδίων ἡ ὑπό ἐμπείρων Κατηχητικῶν κατήχησις αὐτῶν εἰς τὰ τῆς πίστεως.

Τὰ Κατηχητικά Σχολεῖα εἶναι ἀπαραίτητα, ἐπίσης διὰ τὰς χριστιανικὰς κοινωνίας, διότι ἡ ἐν τοῖς σημερινοῖς σχολείοις διδασκαλία τῶν θρησκευτικῶν εἶναι πλημμελής, ἡ διὰ τὰ πτωχὰ εἰς τὴν ὕλην σχολικά προγράμματα, ἡ διὰ τὴν πρὸς τοῦτο ἀνεπάρκειαν, ἂν μὴ τί ἄλλο, εἰδικῶν διδασκάλων.

Ἐπομένως, εἶναι ἀπαραίτητο ἡ ἰδία εἰς τὰς τάξεις τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως, τῆς ἀγωνιζομένης κατὰ τῶν ὁρατῶν καί ἀορατῶν ἐχθρῶν τῆς ὀρθοδοξίας καί τοῦ ἔθνους, ἡ εἰς ὅλους τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς ἡμῶν λειτουργία τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων. Ἐχομεν ὅλοι καθῆκον «ἃ ἡ κοῦσα-μεν διὰ πολλῶν μαρτύρων» νά τὰ ἀφήσωμεν εἰς τοὺς διαδόχους ἡμῶν. Ἐπισκοπὴ ἡ χριστιανικὴ ὀρθόδοξος παρεμβολὴ εἰς τὴν ὁποίαν δέν πρωτεύει ἡ φροντίς διὰ τὴν κατάλληλον πρὸς τὸν ἐπιδιωκόμενον ὑπ' αὐτῆς σκοπὸν κατήχησιν τῆς διαδόχου νεολαίας, εἶναι καταδικασμένη εἰς μαρασμόν καί εἰς θάνατον. Βλέπομεν πόση ἐπιμέλεια καταβάλλεται ὑπὸ τῶν πολιτικῶν ὁμάδων

διὰ τὴν διαπαιδαγώγησιν τῆς νεότητος ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων πρὸς τὰς ἀρχὰς αὐτῶν. Ἡμεῖς οἵτινες «ἐνεδύθημεν τὸν Χριστόν» «ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον» ἡξιώθημεν νά γίνωμεν «συμπολίται τῶν ἁγίων καί οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ», ἐπιτρέπεται νά ὑστερίσωμεν εἰς ζῆλον τῶν ὑπηκόων τοῦ ἀρχόντος τοῦ αἰῶνος τούτου;

Ὅλοι λοιπὸν εἰς τὸ καθῆκον μέ σὺνθημα: **κανονικὴ λειτουργία τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων καί ἐγγράφῃ εἰς αὐτὰ ὄλων τῶν παιδίων τῶν χριστιανῶν μας.** Ἐπιβάλλεται ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην ἐποχὴν, σήμερα τὰ παιδιὰ μας νά ἀποκτήσουν χριστιανικὴν συνείδησιν καί χριστιανικὸν ἠθικὸ φρόνημα, εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς ἠθικῆς ἐξαχρειώσεως, τοῦ ἀποπροσανατολισμοῦ καί ἐκκλησιαστικοῦ καί ἠθικοῦ ἀποχρωματισμοῦ ποῦ ζοῦμε. Μὲ ὅλην λοιπὸν τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς μας νά συμβάλλωμεν ὥστε καί τὰ παιδιὰ μας νά παρακολουθοῦν ἀνελλιπῶς τὸ Κατηχητικὸ Σχολεῖο.

Μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ὅλοι οἱ γονεῖς θά ἀνταποκριθῶσι εἰς τὴν Πατρικὴν ἡμῶν ἐκκλησίαν, εὐχομαι εἰς ὅλους ὑμᾶς καλὴν καί καρποφόρον χρονίαν.

Μετά πατρικῶν εὐχῶν καί εὐλογιῶν

Ο

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΚΑΙ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ
ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ

Ο ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΣ ΑΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Παρεκλήθην ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς Φωνῆς τῆς Ὁρθοδοξίας νά χαράξω ὀλίγα τινα γιὰ αὐτὴν τὴν ὑψίστην μαρτυρικὴν φυσιογνωμίαν ποῦ λέγεται ἅγιος Δημήτριος. Ἐπιστρατεύονται τόμοι ὁλόκληροι ποῦ περιγράφουν αὐτὴν τὴν ἡρωϊκὴν μορφήν ποῦ στέκεται ὄχι μόνον διὰ τὴν Θεοσ/νίκην ἀλλὰ καί δι' ὅλην τὴν ὑφήλιον. Ὁ μεγαλομάρτυς εἶναι ὁ νικητὴς τοῦ κακοῦ, ὁ κοινωνικὸς ἐργάτης καί ὅτι ἄλλο ὑψηλὸ μπορεῖ νά καταγράψει ὁ κάλαμος τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ πρὸς τὸν Μαξιμιανόν ἀπολογία του εἶναι μνημειώδης διότι εἶναι ἓνας φοβερός καταπέλτης κατὰ τῆς καταργήσεως τῶν εἰδώλων καί τῆς αἰσχρότητος ποῦ ἀπορέει ἀπὸ αὐτὰ καί ὁ Μαξιμιανός ἀκουγε ὄχι ἓναν τυχαῖον ἀπολογητὴν ἀλλὰ ἓναν στρατάρχην ποῦ ἐνίκησε μέ τὰ Ρωμαϊκά στρατεύματα εἰς πλείστας μάχας τὰ ὁποῖα ἀναγράφει ἡ καθαρὴ ἱστορία. Καλὰ ἔκαμες ἅγιε Δημήτριε καί δέν μετέβης νά ὑπαντήσης τὸν νικητὴν αὐτοκράτορα διότι αὐτό θά ἀντίβαινε μέ τὸν ψυχικόν σου κόσμον ὅτι αὐτός ποῦ ἔρχεται νικητὴς μόνον εἰς τὰ στρατεύ-

ματα εἶναι καλὸς ἐνῶ εἰς τὸν ἠθικόν λόγον ἓνας φοβερός καταλύτης τῆς εὐπρεπείας καί τῆς ἀγνότητος τὴν ὁποία πολλοὶ ἐκ τῶν φιλοσόφων Ἑλλήνων ἐπίστευαν ὅπως ἓνας Σωκράτης ἢ ἓνας Ἀριστοτέλης.

Ὁ ἅγιος Δημήτριος ἦταν ὄχι μόνον προσωπικὸς ἀγωνιστὴς γιὰ τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος του διότι πολλὰς φορές τὸν ἐβλεπαν εἰς τὰ τεῖχη τῆς νά εἶναι ὡς ὁ ἔσχατος πολεμιστὴς. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον θά ἠθέλαμεν νά ἐπισημάνομεν εἶναι καί ὁ νικητὴς τοῦ κακοῦ καί τῆς διαφθορᾶς. Διὰ νά τιμωρήσει τοὺς Θεσσαλονικεῖς ἐφευγε ἀπὸ τὴν πόλιν καί τὴν ἀφηνεν ἀνυπεράσπιστον διότι ἐβλεπε τὸν ἄνθρωπον τὸν ἀεὶ πταίοντα ἄνθρωπον νά ἐξωκοίλῃ καί νά ὑποπύπτῃ εἰς ἠθικὰς παρανομίας καί ὅταν συνήντησε τὸν ἱεράρχην τὸν Λαρισσαῖον ἁγ. Ἀχίλλειον παρεπονέθη διὰ τὴν ἠθικὴν ἐρήμωσιν τῆς πόλεως τῆς Θεοσ/νίκης.

Βλέποντας τὸν ἅγιον ἱεράρχην ἐξέθεσε τὸν λόγον τῆς ἀναχωρίσεώς του ἐκ Θεοσ/νίκης ἀλλὰ ἐν

ταυτῷ ἤκουσε τόν ἅγιον Ἀχίλλειον νά παραπονεῖται διά τόν ἴδιον λόγον πού ἀφηνε καί αὐτός τήν πόλιν τῆς Λαρίσης. Δέν θέλω νά ὑπείσέλθω εἰς λεπτομερείας διά τά διαμειφθέντα μεταξύ των διότι τά ὀλίγα πού προτίθεμαι νά γράψω γιά τόν ἅγιον Δημήτριον θά κατελάμβανον μεγάλο χῶρον.

Εἶναι τιμή δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας διότι ἔχομεν τόν μεγαλομάρτυρα Δημήτριον ὡς προασπιστήν τῆς Ἑλλάδος διότι ἔτσι ἀναγράφει ἡ πρόσφατος Ἑλληνική ἱστορία ὅτι τά Τουρκικά καί τά Σλαβικά στρατεύματα δυνάμει Θεοῦ ἐγκατέλειψαν τήν Θεσ/νίκην ἐλευθέραν τό 1912. Κλείων αὐτά τά ὀλίγα γιά τόν μεγαλομάρτυρα ἅγιον Δημήτριον εἶναι νά ἐπισημάνω πῶς ὁ κάθε νεοέλληνας πού πηγαίνει εἰς τήν Θεσ/νίκην.

Εἶναι ἀδύνατον νά μήν ἐπισκεφθεῖ καί τήν Ἐκκλησίαν τήν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς Του τοῦ μεγαλομάρτυρος καθὼς ἐπίσης καί τήν φυλακήν πού εὐρίσκεται κάτωθεν τῆς Ἐκκλησίας διότι ἐκεῖ σάν τόν Κύριον ἐδέχθη τό ἀκόντιον εἰς τήν δεξιάν του πλευράν καί ἐξέπνευσε.

ΑΡΧΙΜ. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΚΑΙ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ

Ἡ Ἱερά Πανήγυρις τῆς Ἀγίας Ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καί θαυματουργοῦ Μαρίνης εἰς τόν Ὁμώνυμον Ἱερόν Ναόν τοῦ Κορυθαλλοῦ.

Τήν παραμονήν, τό ἑσπέρας ἐτελέσθη ὁ Μέγας Ἑσπερινός μετ' ἀνοίξανταρίων χοροσταντοῦτος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιῶς καί Σαλαμίνος κ. Γεροντίου συμπαραστατομένου ὑπό τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Φθιώτιδος καί Θαυμακοῦ κ. Καλλινίκου, Θεσσαλονίκης κ. Εὐθυμίου καί Εὐρίπου καί Εὐβοίας κ. Ἰουστίνου καί μετὰ πλουσίου καί ἐκλεκτοῦ Ἱερατείου. Μεγάλη ἀρτοκλασία ἐπευλογηθεῖσα παρά τῶν Ἀρχιερέων προσέδωσε τήν ἀρμόζουσαν κατανυκτικήν ἀτμόσφαιραν.

Ἐπηκολούθησε ἡ ἐπιβλητική λιτάνευσις τῆς Εἰκόνος τῆς τιμωμένης Ἀγίας, εἰς ἱκανήν διαδρομήν, τῇ τιμητικῇ συνοδείᾳ ὑπό τῆς Φιλαρμονικῆς τοῦ Λιμ. Σώματος, μέ ἐπικεφαλῆς τόν Διοικητήν αὐτῆς καθ' ἣν παρέστησαν οἱ Βουλευταῖ κ.κ. Ἰ. Τραγάκης, Ἡ. Βουγιουκλάκης καί Γ. Νιώτης.

Κατά τήν Κυριώνυμον ἡμέραν, ἀπό ὁρθρου βαθέος, κατεκλύσθη ὁ εὐρύχωρος νέος Ναός καί ἐξωθι αὐτοῦ, ὑπό τῶν πιστῶν, οἱ ὅποιοι μετ' εὐλαβείας παρηκολούθησαν τήν πανηγυρικήν θείαν λειτουργίαν, τῆς ὁποίας προεξήρχε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Γερόντιος, συμπαραστατούμενος ὑπό τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Καλλινίκου καί ὑφ' ὅλου τοῦ ἱερατείου τῆς Μητροπόλεως.

Τόν πανηγυρικόν Θ. λόγον, ἐξεφώνησε καταλλήλως ὁ ἱεροκήρυξ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Πειραιῶς, πανοσιολ. ἀρχ/της π. Χρυσόστομος Βάρκας μέ τρόπο σαφή καί Θεολογικόν. Μετά τό πέρας τῆς θείας λειτουργίας, παρετέθη τράπεζα ἀγάπης, εἰς τήν ὅποιαν παρεκάθησαν οἱ Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, πολλοί ἱερεῖς καί πιστοί.

Συγχαίρομεν ἀπό καρδίας, τόν Ἅγιον Πειραιῶς καί τήν Θεοτίμητον Συνοδείαν του, διά τήν λαμπράν Πανήγυριν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ των. Ἐπίσης, τοὺς ἀξίως διακονοῦντας εἰς τοῦτον, τόν ἐφημέριον π. Γεώργιον Σμυράκην καί τοὺς καλλιφώνους Ἱεροψάλτας, μέ πρωτοψάλτην τόν κ. Βασίλειον Καραμήτσαν.

Καί εὐχόμεθα ὁλοψύχως ὅπως ὁ Παντοδύναμος μᾶς ἀξίωση καί τοῦ χρόνου νά ἑορτάσωμε περιχαρεῖς τήν Θεῖαν μνήμην τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος καί θαυματουργοῦ Μαρίνης, μέ τὰς πρεσβείας τῆς καί τήν εὐχήν τοῦ σεπτοῦ ποιμενάρχου μας κ. Γεροντίου.

ΑΓ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΩΣ

Τήν 23ην Αὐγούστου ἐ.ε., ἡμέρα Κυριακήν, εἰς τόν Ἱ. Ναόν τοῦ ἁγ. Σπυρίδωνος, ἐν Λαμῖᾳ, ἐγένετο πανηγυρική θεία λειτουργία, ἐπ' εὐκαιρία τῆς ἑορτῆς τοῦ οἰκείου ἱεράρχου Φθιώτιδος καί Θαυμακοῦ κ. Καλλινίκου.

Ὁ ἁγ. Θαυμακοῦ κ. Καλλνίκος, ἔχων συμπαραστάτην τόν Θεσ/νίκης κ. Εὐθύμιον καί μετὰ ἐκλε-

κτου Ιερατείου, ἐτέλεσεν τὰ τῆς θείας λειτουργίας κατὰ τρόπον ἐξόχως κατανυκτικόν, ὁ δὲ χορὸς τῶν ἱεροψαλτῶν μέ ἐπικεφαλῆς τὸν κ. Ἀλέξ. Ντέκον μέ τούς Βυζαντινοὺς ὕμνους καὶ αἶνους ἐλάμπρυναν τὴν ἑορτὴν.

Κατὰ τὸ κοινωνικόν ὠμίλησεν θεολογικῶς ὁ ἀρχιμ. π. Ἀμβρόσιος Νικηφορίδης διὰ τὸν βίον καὶ τὴν πολιτείαν τοῦ ἑορταζομένου ἁγίου. Ἐπίσης παρευρέθη καὶ ὁ ἁγ. Πειραιῶς κ. Γερώντιος μετὰ τῆς συνοδείας του κοσμίσας μέ τὴν παρουσίᾳ του τὴν πανηγυριν.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς θείας λειτουργίας ἐπηκολούθησε τράπεζα ἀγάπης κατὰ τὰ Ἀποστολικά πρότυπα εἰς ὅλον τὸ ἐκκλησίασμα, εἰς τὸν ἰδιαίτερον καὶ εὐρύχωρον χώρον τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Ἀνδρέου ὅστις εὐρίσκεται εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως Λαμίας.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΗΣ ΕΝ ΠΑΛ. ΦΑΛΗΡΩ

Ὁ Ἱερός Ναός τῆς Παναγίας Μυρτ/σης στὸ Παλ. Φάληρο, ἐώρτασε πανηγυρικῶς τὴν ὁμώνυμον ἑορτὴν, τὴν 24ην Σεπτεμβρίου, ἡμέραν Πέμπτην, ἐ.ἔ., ἐν μέσῳ εὐσεβοῦς ἐκκλησιασματος.

Ἀφ' ἐσπέρας ἐγένετο μέγας Ἀρχιερατικός ἐσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Πειραιῶς κ. Γεροντίου, συμπαραστατομένου ὑπὸ τοῦ Σεβ. Εὐρίπου κ. Ἰουστίνου, καὶ πλαισιωμένων ὑπὸ τῶν ἀρχιμ. π. Χρυσοστόμου Βάρκα, ὁ ὁποῖος τυγχάνει ἱερατικός προϊστάμενος τοῦ πανηγυρίζοντος Ναοῦ, π. Γεροντίου Λουδάρου, π. Βασιλείου Λιάτσου π. Ἀνθίμου Καραμήτρου, π. Ἀκακίου Χαλίκου, π. Μακαρίου Πικίου, τῶν ἱερέων π. Καλλινίκου Μουράτογλου καὶ π. Ἰωάννου Πλειώνη καὶ τοῦ ἱεροδιακόνου π. Γρηγορίου Ταυλαρίου, μέ τὸν χορὸν τῶν ἱεροψαλτῶν προσδῶσαντα τὴν ἀρμόζουσαν αἶγλην καὶ κατάνυξιν. Μετὰ τὸ πέρας τῆς πλουσίας ἀρτοκλασίας ἐγένετο ἡ περιφορά τῆς εἰκόνος εἰς ἱκανὴν διαδρομὴν ἐκ τοῦ Ἱ. Ναοῦ, προπορευομένης τῆς Φιλαρμονικῆς μπάντας τοῦ Δήμου Π. Φαλήρου καὶ ἀκολουθούντων τοῦ κλήρου, τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος. Μετὰ τὸ πέρας τῆς λιτανεύσεως ὁ π. Χρυσόστομος Βάρκας εὐχαρίστησε δεόντως ὅλους τούς τιμήσαντας διὰ τῆς παρουσίας των τὴν ἑορτὴν.

Κατὰ τὴν κυριώνυμον ἡμέρα ἔλαβε χώρα ἀρχιερατικὴ θεία λειτουργία, χοροστατοῦντος καὶ ἱεουργοῦντος τοῦ οἰκείου ἱεράρχου Πειραιῶς κ. Γεροντίου, συμπαραστατομένου ἀπὸ τούς ἀρχιμ. π. Χρυσοστόμου, π. Ἀνθίμου, π. Ἀκακίου, π. Μακαρίου καὶ τοῦ ἱεροδιακόνου π. Γρηγορίου, μέ καλλιφώνους ἱεροψάλτας.

Τὸν πανηγυρικόν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησε ὁ π. Χρυσόστομος ἀναφερθεὶς σχετικὰ μέ τὰ θαύματα τῆς Παναγίας Μυρτ/σης, εὐχηθεὶς ὅπως αὐτὰ ἀποτελοῦν δι' ὅλους μας φύλακα εἰς τὴν παρούσα δύσκολη ζωὴ ποῦ διαβιοῦμεν.

Ι. ΜΟΝΗ ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΕΙΣ ΣΑΛΑΜΙΝΑ

Τὴν 8ην Σ/βρίου ἡμέραν Τρίτην ἐπανηγύρισε ὁ ὁμώνυμος Ἱερός Ναός τῆς Μονῆς μέ χριστεπώνυμο πληρῶμα τόσον ἐκ τῆς νήσου ὅσον καὶ ἐκ τοῦ Πειραιῶς καὶ Ἀθηνῶν.

Κατὰ τὴν κυριώνυμον ἡμέραν ὁ ἀρχιμ. π. Χριστόφορος Ἀγγελόπουλος μετὰ τοῦ ἱεροδιακόνου π. Γρηγορίου Ταυλαρίου, καὶ ἱεροψάλτην τὸν κ. Ἰωάν. Περδικούρην ἐτέλεσεν τὰ τῆς θείας Μυσταγωγίας, μέ ὅλην τὴν ἀρμόζουσαν ἐκκλησιαστικὴν καὶ ἱερατικὴν τάξιν.

Ἀφοῦ ἠυλόγησαν τούς προσφερθέντες ἄρτους καὶ μετὰ τὸ πέρας τῆς θείας λειτουργίας ἐγένετο ἡ λιτανεύσις τῆς ἱερᾶς εἰκόνος περὶ τοῦ χώρου τῆς Ἱ. Μονῆς.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς λιτανεύσεως προσεφέρθησαν ἀναψυκτικά κ.ἄ. κατὰ τὰ εἰθότα, εἰς ὅλους τούς παρευρεθέντας ἀγαθὴ συνεργεία τῆς ἀγαπῆτης μητρὸς του.

Ἐπ' εὐκαιρία τῆς ἐνάρξεως τοῦ νέου Χριστιανικοῦ Βιβλιοπωλείου «ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ», γίνεται γνωστόν ὅτι ἡ διεύθυνσις τοῦ καταστήματος εἶναι ΠΕΤΡΟΥ ΡΑΛΛΗ 289 & ΓΡΕΒΕΝΩΝ - ΝΙΚΑΙΑ, τὸ δὲ τηλέφωνο εἶναι 4900513, μέ υπεύθυνον τὸν κ. Θεοδόσιον Τσοκούνογλου.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Συνδormaται Ἐξωτερικοῦ: Ἐπειδὴ τὸ κόστος τῶν ταχυδρομικῶν διὰ τὸ ἐξωτερικὸν κατέστη ἐκ τῶν πραγμάτων πολὺ ὕψηλόν παρακάθουνται οἱ ἀγαπητοὶ φίλοι τοῦ ἐξωτερικοῦ ὅπως μᾶς τακτοποιήσουν τὰς συνδρομὰς των διὰ νὰ εἴμεθα εἰς θεσὶν ν' ἀνταποκρινώμεθα εἰς τὸ ἱεροποστολικὸν ἔργον τῆς ἐφημερίδος μας.

Ι. ΝΑΟΣ ΑΓ. ΦΑΝΟΥΡΙΟΣ - ΓΛΥΦΑΔΟΣ

Τήν 27ην Αύγουστου έ.ξ., ημέρα Πέμπτην, έπα-
νηγύρισε ό όμώνυμος 'Ι. Ναός μέ κάθε αρμόζουσαν
έκκλησιαστικήν τάξιν.

Τήν Τετάρτην 26ην Αύγουστου, έγένετο ό 'Εσπε-
ρινός, μέ έπικεφαλής τόν Σεβ. Εύρίπου κ. 'Ιουστί-
νον καί μέ Ιερατείον τόν άρχιμ. π. 'Αναστάσιον Γρυ-
παίον, του καί Ιερατικού προϊσταμένου του Ναού,
καί άλλου έκλεκτού Ιερατείου. Μετά τό πέρας τής
άρτοκλασίας έγένετο ή λιτάνευσις τής εικόνας
πέριξ τών όδών, προπορευομένων τών λαβάρων,
έξαπτερύγων καί σημαιών, καί άκολουθούντων
του κλήρου καί τών πιστών.

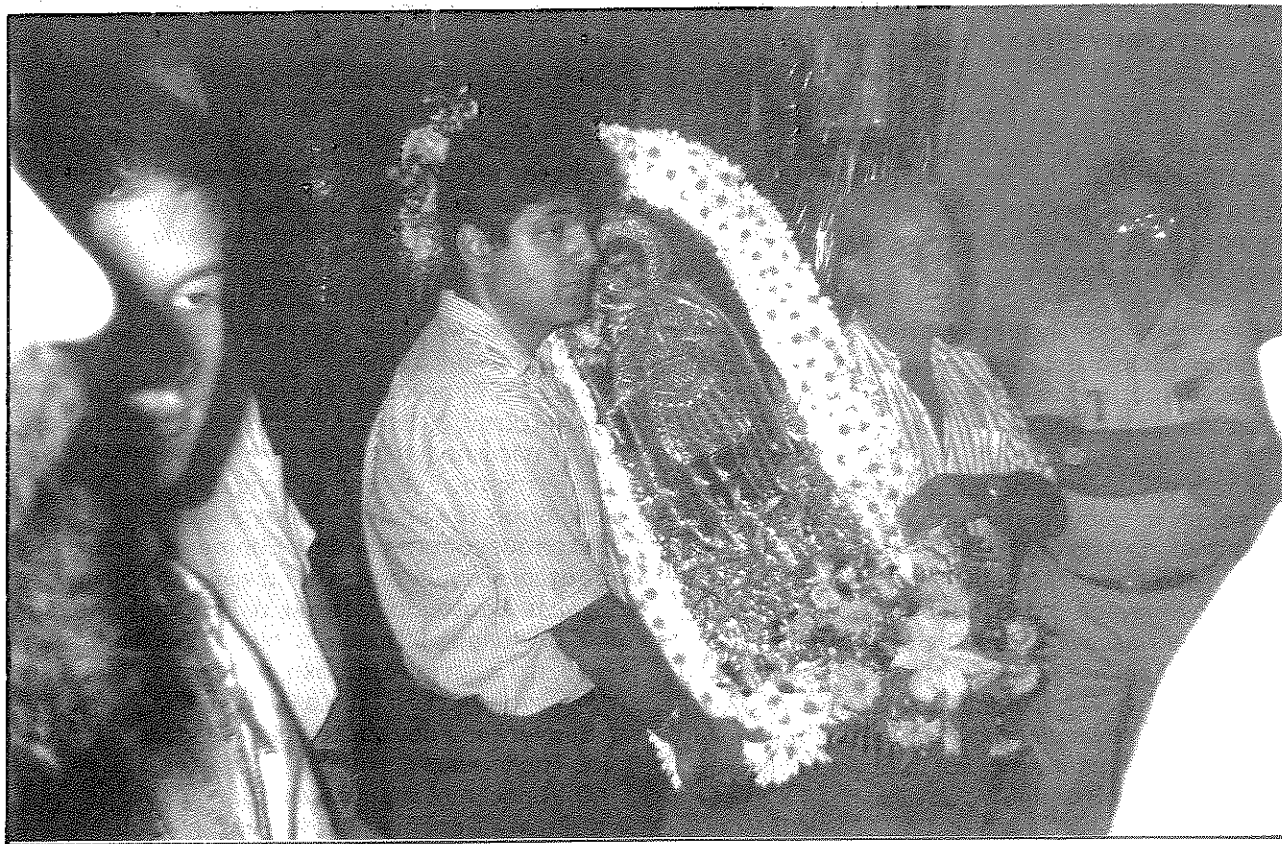
Κατά τήν κυριώνυμον ήμέραν έτελέσθη ή θεία

λειτουργία, μετά μεγάλου άριθμού έκκλησιάσμα-
τος, προεξάρχοντος του Σεβ. Πειραιώς καί Σαλαμί-
νος κ. Γεροντίου, μέ συλλειτουργούντες τόν άρχιμ.
π. 'Αναστάσιον Γρυπαίον καί τόν Ιεροδιάκονον π.
Γρηγόριον Ταυλάριον. 'Ο χορός τών Ιεροψαλτών
μέ έπικεφαλής τόν κ. Κυριάκον Γρυπαίον προσέδω-
σεν τήν αρμόζουσαν Βυζαντινήν αϊγλην καί Ιερο-
πρέπειαν.

Γίνεται γνωστό ότι ό 'Ι. Ναός του άγ. Φανουρίου
άποτελεί έναν φάρο τής όρθοδοξίας εις τήν περιο-
χήν τής Γλυφάδος χάρις εις τάς άόκνους όρθοδό-
ξους προσπάθειάς τόσον του έφημερίου π. 'Ανα-
στασίου όσον καί τών επιτρόπων του 'Ι. Ναού.

Ο Σεβ. κ. 'Ιουστίνος κατά τήν λιτάνευσιν.

Ἡ εἰκὼν τοῦ ἁγ. Φανουαρίου λitanευομένη.

Ὁ Σεβ. κ. Ἰουστίνος πλαισιούμενος ἀπὸ τὸν π. Ἀναστάσιον καὶ π. Θεόδωρον ἐν μέσῳ τοῦ ἐκκλησιασματος.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΕΝ ΑΧΑΡΝΑΙΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Μετά ιδιαίτερας μεγαλοπρεπείας, ἐκκλησιαστικῆς τάξεως καὶ ἐπισημότητος ἐγένετο, τὴν 14ην Σεπτεμβρίου (Ο.Ε.) ἡμέρα Δευτέρα, ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς παγκοσμίου Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ἡ Ἱερά Πανήγυρις τοῦ Καθεδρικοῦ ὁμωνύμου Ἱ. Ναοῦ, Ἀχαρνῶν.

Ἡ προσέλευσις τῶν πιστῶν κατὰ τὸν Ἑσπερινόν ἦταν ἰδιατέρως ἀξιόλογος. Ἐχοροστάτησεν ὁ Σεβ. κ. Ἀθανάσιος μετὰ τῶν Ἀρχιερέων Σεβ. Χίου κ. Στεφάνου, Σεβ. Εὐρίπου κ. Ἰουστίνου καὶ Ἀμερικῆς κ. Παΐσιου, καὶ μέ τόν ἅγ. Πειραιῶς κ. Γερόντιον συμπροσευχόμενον, συμπαραστατούμενοι ὑπὸ τῶν ἀρχιμ. π. Εὐθυμίου Μπαρδάκα, π. Χρυσοστόμου Βάρκα, π. Ἀκακίου Χαλίκου, π. Ἀνθίμου Καραμήτρου, τῶν πανοσ. ἱερομονάχων π. Ἰουστίνου καὶ π. Βαρσανουφρίου Χαραλαμπόπουλων τοῦ ἱερέως π. Ἰωάννου Πλειώνη καὶ τοῦ ἱεροδιάκονου π. Γρηγορίου Ταυλαρίου.

Ἐπειτα ἐγένετο ἡ πλουσία ἀρτοκλασία καὶ ἡκολούθησε ἡ λιτάνευσις τῆς Εἰκόνης, ἀκολουθοῦντος τοῦ ἐκκλησιάσματος, καὶ προηγουμένης τῆς Φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου Ἀχαρνῶν.

Παρέστησαν ὁ Δήμαρχος Ἀχαρνῶν κ. Μουστακάτος, οἱ Βουλευταὶ κ.κ. Κατσιγιάννης, Βρεττός καὶ Κατοίκης καὶ πολλά μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς πόλεως. Μετὰ τὸ πέρας τῆς λιτανεύσεως, ἐξεφώνησε σύντομο ἐμπνευσμένο λόγο ὁ ἅγ. Ἀμερικῆς κ. Παΐσιος ἀναφερθεὶς εἰς τὴν ὑψιστὴν θρησκευτικὴν καὶ ἐθνικὴν δύναμιν τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Ὁ δὲ Σεβ. Ἀχαρνῶν κ. Ἀθανάσιος ἠὲ χαρίστησε διὰ θερμῆς προσλαλίας τοὺς παρευρεθέντας.

Κατὰ τὴν κυριώνυμον ἡμέραν τῆς ἑορτῆς ἐτελέσθη ἡ θεία πανηγυρικὴ λειτουργία ὑπὸ τοῦ Σεβ. κ. Ἀθανασίου συμπαραστατούμενου ὑπὸ τοῦ κλήρου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ συμπροσευχόμενου τοῦ ἁγ. Ἀμερικῆς κ. Παΐσιου ὅστις καὶ ἐξεφώνησε τὸν θεῖον λόγον. Τὸν χορόν τῶν ἱεροψαλτῶν ἐπλαισίωσεν ἡ Βυζαντινὴ χορωδία τοῦ μουσικοδιδασκάλου κ. Μ. Μακρῇ τόσοι κατὰ τὸν Ἑσπερινόν ὅσον καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς, μέ θείαν κατάνυξιν.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς θείας λειτουργίας παρετέθη ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τράπεζα νησιτίσιμος εἰς ὅλον τὸ παρευρεθέν ἐκκλησίασμα.

Ι. ΜΟΝΗ ΑΓ. ΑΡΤΕΜΙΟΥ - ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

Μετά μεγάλης λαμπρότητος ἐτελέσθη ἡ πανήγυρις εἰς τὴν ὁμώνυμον Ἱ. Μονὴν. Τὴν 19ην Ὀκτωβρίου τὸ Ἑσπέρας, ἐγένετο ὁ μέγας Ἑσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Μητροπολίτου Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας κ. Ἰουστίνου, συμπαραστατούμενου ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ κλήρου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος.

Ἀκολούθως ἐγένετο ἡ μεγαλοπρεπὴς ἀρτοκλασία, ἐνῶ ὁ χορός τῶν ἱεροψαλτῶν, προσέδωσεν τὴν ἀρμόζουσαν βυζαντινὴν τάξιν.

Κατὰ τὴν Κυριώνυμον ἡμέραν, 20ην Ὀκτωβρίου, ἡμέρα Τρίτην, ἐγένετο ἡ πανηγυρικὴ θεία λειτουργία, ἐν μέσω πολυπληθοῦς ἐκκλησιάσματος, προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Θεοφάνους κ. Εὐθυμίου, ἐκπροσωποῦντος τὸν οἰκεῖον ἱεράρχην κ. Γερόντιον, μέ συλλειτουργοῦντα τόν Σεβ. Εὐρίπου κ. Ἰουστίνον, ἀμφοτέρων συμπαραστατούμενων ὑπὸ τῶν πανοσ. ἀρχιμ. π. Βασιλείου Λιάτσου, π. Γερωντίου Λουδάρου, π. Μακαρίου Πικίου, π. Μεθοδίου Δεσποτίδου, π. Γεωργίου Σμυράκη, π. Ἰωάννου Μουρίκη, π. Ἰωάννου Πλειώνη, π. Καλλινίκου Μουράτογλου, π. Εὐαγγέλου Τσαντρίζου καὶ τοῦ ἱεροδ. π. Γρηγορίου Ταυλαρίου.

Ὁ χορός τῶν ἱεροψαλτῶν μέ ἐπικεφαλῆς τοὺς κ.κ. Ζήσιν Παπαδόπουλον, Ἰωάννην Συμεωνίδην καὶ Χρυσόστομον Γεωργιάδην μέ τὰ ἀνοιξαντάρια καὶ τοὺς βυζαντινοὺς ὕμνους, ἐπλαισίωσαν κατὰ θαυμαστὸν τρόπον τοὺς ἱερούργους.

Κατὰ τὸ κοινωνικὸν ὠμίλησεν ἐνθέρμως ὁ Σεβ. κ. Εὐθύμιος, ἐξάρας τὸν βίον καὶ πολιτείαν τοῦ ἁγίου. Ἐπηκολούθησε ἡ λιτάνευσις τῆς εἰκόνης, τῇ συνοδείᾳ ἀντιπροσώπων τοῦ Ἑλλήν. Κοινοβουλίου, τῶν δημοτικῶν καὶ ἀστυνομικῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως, προπορευομένης τῆς φιλαρμονικῆς μπάντας τοῦ Λιμ. Σώματος καὶ ἀκολουθοῦντος τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς τελετῆς, παρετέθη ἐκλεκτὴ τράπεζα εἰς ὅλους τοὺς παρευρεθέντας, ἀπὸ τὰς μοναχᾶς τῆς Ἱ. Μονῆς, ἐπικεφαλῆς τῶν ὁποίων εἶναι ἡ Γερόντισσα Ἡσυχία, χάρις τῶν ὁποίων ἐπέτυχεν κατὰ ἀπόλυτον τρόπον ἡ πανήγυρις.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΟΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ΟΤΙ Η
ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΚΦΡΑΖΕΤΑΙ ΔΗΜΟ-
ΣΙΟΓΡΑΦΙΚΩΣ, ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ
ΑΠΟ ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΤΗΣ
ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Τό ἡμερολόγιον ἔπρεπε νά λέγεται Χρονολόγιον, ἐπειδὴ μετροῦμε ὄχι τὰ ἡμέρας, ἀλλὰ τοὺς Χρόνους, π.χ. ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως ἕως τὴν σήμερον μετροῦμε τοὺς χρόνους ὅτι παρήλθον 1993 ἔτη, καὶ ὄχι τὰς ἡμέρας πόσας παρήλθον, ἀλλὰ ταῦτα ἱκανά ὡς ἔχουν, ὅτι ὁ λόγος μας οὐχὶ περὶ τῶν ἡμερῶν, ἀλλὰ περὶ τοῦ Ἡμερολογίου, εἴτε Χρονολογίου. Σήμερον ὑπάρχει ἡ πεποιθήσις σχεδὸν εἰς πάντας τοὺς ἀνθρώπους, ὅτι τὸ Ἡμερολόγιον τὸ ἀκολουθούμενον εἶναι τὸ Νέον Ἡμερολόγιον. Εἰς δὲ ἡμᾶς τοὺς Παλαισημερολογίτας, τηρεῖται τὸ Ἰουλιανόν Ἡμερολόγιον, ἢ τὸ παλαιόν ὡς εἰθίσται παρ' ἡμῶν, νά ὀνομάζεται. Ἡμεῖς δὲ λέγομεν, ὅτι τὸ ἀκολουθούμενον Ἡμερολόγιον, ὄχι μόνον παρ' ἡμῶν τῶν Παλαισημερολογιτῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν Νεοσημερολογιτῶν, ἀλλὰ καὶ τοῦ κόσμου παντός, τὸ ἀκολουθούμενον Ἡμερολόγιον εἶναι τὸ Ἐκκλησιαστικόν, τὸ λανθάνον τοὺς πολλούς, καθὼς καὶ ὁ Μῆν, καθὼς καὶ ἡ Ἑβδομάς, καὶ τίνι τρόπῳ εὐθύς λέγομεν.

Ἀπὸ Ἀδάμ ἕως Χριστοῦ Γεννήσεως παρήλθον χρόνοι 5501 ὡς ἐμετροῦσαν τοὺς χρόνους οἱ σοφοὶ τῶν Ἑβραίων, ἀλλὰ καὶ σήμερον ὅστις εἶναι φιλομαθὴς δύναται τοῦτο νά τὸ μάθῃ παρὰ τῶν Ἀγίων Ἰππολύτου, Στρωματέως, Κυρίλλου, Σιναιτου, Εὐσεβίου Καισαρείας, Φραντζῆ κ.λπ. ἔχοντες εἰς τὰ συγγράμματά τους χρονολογίαν, ἀπὸ Ἀδάμ, ἕως Χριστοῦ Γεννήσεως. Ἐνα μικρὸν δεῖγμα τὸ πῶς ἀρχίζουν θά ἐκθέσομεν, ἵνα λάβετε μικράν γεῦσιν, ἔχει λοιπὸν οὕτως ἡ ἀρχή: «Ἀδὰμ ἔζησεν καὶ ἐγέννησεν τὸν Σῆθ ἑτῶν 230, Σῆθ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐνῶς, ἑτῶν 205, Ἐνῶς δὲ ἐγέννησεν τὸν Καϊνᾶν ἑτῶν 190, Καϊνᾶν δὲ ἐγέννησεν τὸν Μαλελεήλ ἑτῶν 170, καὶ οὕτω καθεξῆς». Βλέπε εἰς τὴν Παλαιάν Διαθήκην,» Γένεσις Ε'). Ὅτι ἀπὸ Ἀδάμ ἕως Γεννήσεως Χριστοῦ εἶναι 5501 ἔτη, μαρτυρεῖ ὁ Ἅγιος Ἱερομάρτυς Ἰππόλυτος γράφων ταῦτα: «Ὁ Χριστὸς ἐγεννήθη ἐν Βηθλεὲμ πρὸ ὀκτώ καλανδῶν Ἰανουαρίων, ἡμέρα Τετάρτη, ἐπὶ Αὐγούστου Καίσαρος, το 42 τεσσαρακοστὸν δευτέρον ἔτος ἀπὸ δὲ Ἀδάμ το 5500 ἔτος, ἐσταυρώθη πρὸ ὀκτώ καλανδῶν Ἀπριλίων ἡμέραν Παρασκευήν, 18 δέκατον ὀγδοὸν ἔτος τοῦ Τιβερίου Καίσαρος «Ἰππολύτου τόμος ἔκτος σελίς 79 καὶ 87). Ἀνωτέρω γράφει 5500 ἔτη, ἡμεῖς εἶπαμε 5501 ὁρθῶς εἶπαμε καθὼς ἐν συνεχείᾳ θά μάθομεν. Ὁ ἅγιος Κύριλλος γράφει». «Ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τοῦ κατακλισμοῦ, ἔτη 2150 ἀπὸ τοῦ κατακλισμοῦ ἕως τοῦ Ἀβραάμ 1270, ἀπὸ Ἰσάακ ἕως Δαυὶδ ἔτη 1020, ἀπὸ τοῦ Σολομῶντος ἕως τῆς αἰχμαλω-

σίας ἔτη 560, τὰ τῆς αἰχμαλωσίας ἔτη 70, ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας τῶν Ἰουδαίων ἕως τοῦ Χριστοῦ ἔτη 430, ὁμοῦ τὰ πάντα ἔτη 5500. (Τόμ. 39 σ. 275)

Ἡ δὲ Ἑβδομη Οἰκουμενικὴ Σύνοδος γράφει, «Ἐν γάρ τῳ πρώτῳ καὶ πεντάκις χιλιοστῷ ἔτει, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς ἀνθρώπους ἐλθὼν, καὶ τριάκοντα τρία ἔτη, ἐπὶ μηνὶ παρὰ μικρὸν πέντε βιοτεύσας μεθ' ἡμῶν... «Πρακτικά Ζ' Οἰκ. Συνόδου, τόμος τρίτος σελίς 329). Ἀπὸ Ἀδάμ λοιπὸν ἕως Χριστοῦ οὐδὲν δὲν ἕτερον Ἡμερολόγιον ἐτηρεῖτο, εἰμὴ αὐτὸ ὅπου ἔθεσεν ὁ Θεός, δηλαδὴ ἀπὸ τὸ ἐν, «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν», ἕως Γεννήσεως Χριστοῦ αὐξανόμενων ἕως 5501 ἑτῶν.

Γεννηθέντος λοιπὸν τοῦ Χριστοῦ, οὐδὲν ἕτερον Ἡμερολόγιον τηρεῖ ὄχι μόνον ἡ Ἐκκλησία, ἀλλὰ καὶ ἡ σύμπασα γῆ, ἀλλὰ τὸ ἐκ τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ ἀρχίσαντος, ἕως τοῦ νῦν 1993. Ὅλα τὰ ἔθνη πιστά καὶ ἄπιστα τὸν ἐνεστῶτα χρόνον τὸν μετροῦν 1993, καὶ ὄντως οὕτως ὁρθῶς ἀριθμεῖται ὡς 1993. Ἄρα λοιπὸν τὸ ἀκολουθούμενον Ἡμερολόγιον ὑπὸ πάντων τῶν Ἑθνῶν, εἶναι τὸ Ἡμερολόγιον τὸ ὁποῖον ἔθεσεν ὁ Θεός, καὶ οὐχὶ ἀνθρώπος, καὶ οὐδεὶς δύναται νά τὸ ἀνατρέψῃ, καθὼς οὐδεὶς δύναται νά ἀνατρέψῃ οὔτε τὸν Μῆνα, οὔτε τὴν Ἑβδομάδα τὰ ὁποῖα καὶ ταῦτα ὁ Θεός τὰ ἐστερέωσεν καὶ διαμένουν εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον. Ἡ Ἐκκλησία πλουτίζεται παρὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ οὐδενὸς δέεται, παρ' οὐδενός, οὔτε Ἡμερολογίου, οὔτε Πασχαλίου, οὔτε ἡχων (Λυδίου, Φρυγίου, Μιξολυδίου, Λεγέτου) οὔτε ἄλλων τινῶν πλανῶν, τὰ ὁποῖα εἰσάγουν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, ἀνθρώποι πλάνοι καὶ ἀμαθεῖς, εἴτε ἐν γνώσει, εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ.

Τὸ Ἰουλιανόν Ἡμερολόγιον ὄνομα ἔχει, ἀλλ' οὐχ οὐσίαν, οὐδὲν ἀρχαῖον Ἐκκλησιαστικὸν βιβλίον, οὐδαμοῦ δὲν γράφει οὔτε περὶ Ἡμερολογίου, οὔτε περὶ Ἰουλιανοῦ Ἡμερολογίου καὶ παρακαλῶ τὸν ἀντιλέγοντα, νά μᾶς δεῖξῃ τοῦτο γεγραμμένον εἰς ἀρχαῖον Ἐκκλησιαστικὸν βιβλίον ἵνα πεισθῶμεν ὅτι ἀληθεύει, μὲν ἐκεῖνος, ἡμεῖς δὲ ψευδόμεθα. Ἡμεῖς ἐρευνήσαμεν περὶ τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος, καὶ τοῦ Ἡμερολογίου του, καὶ εὗρομεν ὅτι ὁ Ἰούλιος Καῖσαρ ἐζησεν ἑκατὸν ἔτη πρὸ Χριστοῦ, τεσσαράκοντα ἔτη πρὸ Χριστοῦ ἐφεῦρε τὸ Ἡμερολόγιον, ἀλλὰ τὸ ἴδιον ἔτος ἐφονεύθη.

Ποῦ λοιπὸν καὶ πότε ἐφηρμόσθη τὸ Ἡμερολόγιον του, οὔτε εὗρομεν τοῦτο γραμμένον, ἀλλ' οὔτε καὶ ἐκ τῶν πραγμάτων ἀποδεικνύεται τοῦτο ὅτι ἐφηρμόσθη ποτέ. Ἐάν ἐφηρμόζετο τὸ Ἡμερολόγιον του, θά ἔπρεπε νά ἀριθμοῦνται τὰ ἔτη, ἀπὸ

τό έτος 40 τεσσαράκοντα πρό Χριστοῦ, όταν τό έφεῦρε, καί ὄχι νά ἀριθμοῦνται τά έτη ἀπό Χριστοῦ Γεννήσεως. Δηλαδή τό ένεστός έτος έπρεπε νά ἀριθμεῖται 2033, έπειδή 1993 καί 40 ποιεῖ τό 2033, τοῦτο ὅμως οὐδέποτε οὔτε ἔγινε οὔτε ἠκούσθη. Καί πάλιν ὁ 'Ιούλιος ἦτο Ρωμαῖος τοῦτέστιν Λατῖνος, θά έπρεπε πρῶτον νά ἐφαρμοσθῇ τό 'Ημερολόγιόν του εἰς τήν 'Ιταλίαν, καί ἀπ' ἐκεῖ νά διαδοθῇ σιγά, σιγά καί εἰς τά ὑπόλοιπα Ἔθνη, τοῦτο ὅμως δέν ἔγινε. Καί πάλιν, τό έτος ὅπου έφεῦρεν ὁ 'Ιούλιος τό 'Ημερολόγιόν του, τό αὐτό έτος έφονεύθη, ποῖος λοιπό θά ένδιεφέρετο ἀντί ἐκείνου νά ἐφαρμόσῃ τό 'Ημερολόγιόν του; Οὐδεῖς. Καί ὁντως οὐδεῖς οὐδέποτε ἐφήρμοσεν τό 'Ημερολόγιόν του. Λοιπόν ἐκ τῶν πραγμάτων ἀποδείξεις δεικνύουν, ὅτι οὐδέποτε ἐφηρμόσθη 'Ιουλιανόν 'Ημερολόγιον, ἀλλά ἀντιθέτως τό 'Εκκλησιαστικόν, τό παρά τοῦ Θεοῦ παραδιδόμενον, τοῦτο ἡ 'Εκκλησία ἔχει τοῦτο ἔχουν καί πάντα τά Ἔθνη, ἔστω κι ἂν τοῦτο δέν τό γνωρίζουν.

Περί τοῦ Νέου 'Ημερολογίου λέγομεν, ὅτι τό Νέον 'Ημερολόγιον δέν ἀλλάξε τήν ἀρίθμησιν τοῦ έτους, ἀλλά μόνον ἀλλοίωσεν δεκατρεῖς ἡμέρας, τόν ένεστώτα χρόνον τόν ἀριθμοῦν ὀρθῶς ὡς ὅλοι, ὡς καί ἡμεῖς 1993. Ὑπάρχει πολλή πλάνη εἰς πολλά 'Εκκλησιαστικά ζητήματα, καί πολλοί Χριστιανοί (ὄχι ὅλοι) πλανῶνται, καί ὑπό τοῦ τυχόντος συναρπάζονται, καί τούς μέν πλάνους δέχονται ὡς ἀληθεῖς, τούς δέ ἀληθεῖς τούς δέχονται ὡς πλάνους. Ἀποροῦντες καί ἡμεῖς μέ τό φαινόμενον τοῦτο λέγομεν τό Γραφικόν λόγιον, «Ἐως πότε;» Ὁ Θεός οἶδεν.

Ὀλίγα θά εἴπωμεν. Ὅλοι ὡς ἐκ συμφώνου πιστεύουν καί λέγουν, ὅτι τό Πάσχα τό ὥρισεν ἡ πρώτη Οἰκουμενική Σύνοδος. Λάθος, τό Ἅγιον Πάσχα τό ὥρισαν οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι, καί βλέψατε τοῦτο εἰς τās Διαταγās τῶν Ἀγίων Αποστόλων. Ἡ πρώτη Οἰκουμενική Σύνοδος ἐδιόρθωσεν μερικās Ἐκκλησίας, οἱ ὁποῖες ἐπλανῶντο περί τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα, ὥστε πᾶσαι αἱ Ἐκκλησίαι νά ἑορτάζουν μίαν ἡμέραν. Βλέπε τοῦτο εἰς τά συγγράματα τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου. Ὅλοι πιστεύουν ὅτι ἡ πρώτη Οἰκουμενική Σύνοδος ἔγινε τό έτος 325 Λάθος. Ἡ πρώτη Οἰκουμενική Σύνοδος ἔγινε τό έτος 316, καί ὄχι τό 325, ἰδοὺ καί ἡ μαρτυρία. «Τούτῳ τῷ έτει 5816 ἡ εἰκοσαετηρίς τοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Αὐγούστου βασιλείας ἐτελέσθη, καί ἐγένετο ἡ ἁγία καί οἰκουμενική πρώτη Σύνοδος τῶν 318 πατέρων...» (Χρονικόν ἁγίου Θεοφάνους Συγγριανῆς). Βλέπετε πῶς ἀριθμοῦσαν τά έτη οἱ παλαιοί ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας; Ἀπό Ἀδάμ ἕως τῆς πρώτης Οἰκουμενικῆς

Συνόδου παρῆλθον έτη 5816, ἀφαιρεθέντων τῶν 5500 τῶν πρό Χριστοῦ Γεννήσεως, ἔχομεν ὑπόλοιπον ἑτῶν 316, ἀπό Χριστοῦ Γεννήσεως ἕως πρό Χριστοῦ Γεννήσεως, ἔχομεν ὑπόλοιπον ἑτῶν 316, ἀπό Χριστοῦ Γεννήσεως ἕως τῆς πρώτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Καθ' ὅλον τό Χρονικόν του ὁ ἅγιος Θεοφάνης, χρονολογεῖ τά έτη ἀπό Ἀδάμ.

Ὑπάρχει λόγος ψευδῆς ὅτι τάχα ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος ἐβαπτίσθη ὑπό Ἀρειανῶν εἰς τό τέλος τῆς ζωῆς του. Τοῦτο εἶναι ψεῦδος Ἀρειανικόν, ὁ ἅγιος Θεοφάνης γράφει περί τούτου ταῦτα. «Τούτῳ τῷ έτει 5814 (314) ὡς φασί τινες, Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας σύν Κρίσπῳ τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐν Ρώμῃ ὑπό Σιλβέστρου ἐβαπτίσθη, ὡς οἱ κατά τήν πρεσβυτέραν Ρώμην μέχρι σήμερον τήν βαπτιστῆρα ἔχουσιν εἰς μαρτυρίαν» (Χρονικόν Θεοφάνους σελίς 24). Ὅλοι μᾶ ὅλοι (Δυστυχῶς) πιστεύουν ὅτι ἡ Κωνσταντινούπολις ἀλώθη τό έτος 1453. Τοῦτο εἶναι μέγα ψεῦδος, καί εὐθύς τό ἀποδεικνύομεν. Ὁ Γεώργιος Φραντζῆς ὁ Μέγας Λογοθέτης τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου τοῦ Η' τοῦ Παλαιολόγου, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἡ πόλις ἐπεσεν εἰς χεῖρας τῶν Τούρκων, ὡς αὐτόπτης μάρτυς γράφει ταῦτα εἰς τό Χρονικόν του. «...Στραφεῖς δέ ὁ Παῦλος καί ὀρῶν τούς πολεμίους ἔσωθεν τῆς Πόλεως, λέγει τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, «ὦ φρίξον ἦλιε. ὦ στέναξον γῆ ἐάλω ἡ Πόλις, ἡμᾶς δέ τοῦ πολεμεῖν παρῆλθεν ἡ ὥρα, ἀλλ' ὑπέρ τῆς σωτηρίας ἡμῶν, εἰ δυνατόν φροντίσομεν. Καί οὕτως ἐγκρατεῖς οἱ πολέμιοι πάσης τῆς Πόλεως γεγονότες ἡμέρα Τρίτη, ὥρα ἦν τῆς ἡμέρας β' καί ἡμισυ (Δηλαδή ὀκτώμισυ π.μ.) πρώτης Ἰνδικτιῶνος, τοῦ σλξα έτους (Δηλαδή 6961 ἀπό κτίσεως κόσμου, μεῖον τά 5500 έτη τά πρό Χριστοῦ, ὑπόλοιπον ἑτῶν 1461). Λοιπόν ἐκυριεύθη ἡ Πόλις ὑπό τῶν ἀκαθάρτων Ἀγαρηνῶν τό έτος 1461, καί ὄχι τό 1453. Καί πάλιν βλέπομεν ὅτι οἱ παλαιοί ἀριθμοῦσαν τά έτη ἀπό κτίσεως κόσμου, χωρίς νά γνωρίζουν τό 'Ιουλιανόν Ἤμερολόγιον, ἢ ἄλλου τινός, ἀλλά ἐχρησιμοποιοῦσαν τό παρά Θεοῦ δεδομένον, τό ὁποῖον καί ἡμεῖς χρώμεθα, ἀλλά καί πάντες οἱ κατοικοῦντες τῇ οἰκουμένην τοῦτο χρησιμοποιοῦν τό ἀπό Χριστοῦ Γεννήσεως, ἔστω καί λανθανόντως ἔστω καί ἄκοντες. Καλή οὖν ἡ γνώσις καί λίαν καλή. Καί ὀλίγα περί γνώσεως. «Ἐάν γάρ οὐ γεύσεται τις τῆς γνώσεως, οὐκ οἶδε πόσων ὑστερεῖται» (Μ. Βασιλείου). «Γνώσις καί ἀγνώσια, πρὸς τόν νοῦν.» (Χρυσοστ.) (Οἱ πολλοί, οὐκ ἀκριβεῖς περί τήν γνώσιν» (Ἀγ. Μακαρίου). «Τότε οἰομεθα εἰδέναι ἕκαστον, όταν τά αἷτια γνωρίζομεν τά πρῶτα, καί τās ἀρχάς τās πρώτας» (Ἱερομάρτυρος Ἰουστίνου).

Ἀριστομένης Καλογερόπουλος

ΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

ΠΟΛΥ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΝ ΓΕΓΟΝΟΣ

Ὡς παρατήρησαν οἱ ἀναγνώσται τῆς ἐφημερίδος μας καθὼς καὶ ὅλοι οἱ Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ οἱ ἀκολουθοῦντες τὴν γραμμὴν τοῦ μακαριστοῦ κυροῦ Χρυσοστόμου πρώην Φλωρίνης ἢ ἐπαινοδότης τοῦ Σεβ. Ἀμερικῆς, κ. Παΐσιου καὶ τοῦ Ἐπισκόπου Αὐλῶνος κ. Βικεντίου εἶναι ἓνα γεγονός τὸν ὁποῖον πάλαι ἐντυπωσιακὰ τὰς καρδίας μας. Ἡ Ἱεραρχία ἐν τῇ διακρινούσῃ αὐτῇ ἀγάπῃ ἐπανόρθωσε τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ αὐτῇ ἡ πράξις εἶναι ἐκείνη πού θέλει ὁ Γνήσιος Ὁρθόδοξος Χριστιανὸς νὰ μὴν ὑπάρχουν ἐριδίες εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἱεραρχίας καὶ νὰ σπεύδουν νὰ ἐπουλῶνουν τὰς ἀναφαινομένας διαφωνίας. Τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἐπιτελοῦν ἐν Ἀμερικῇ εἶναι ἰδιατέρως ἀξιοπρόσεκτον διότι ἐκτὸς τῶν Ἱ. Ναῶν πού ἔχουν ὑπὸ τὴν πνευματικὴν των δικαιοδοσίαν (καὶ ἐπ' αὐτοῦ θὰ γράψωμεν ἄλλη φοράν) ἔχουν τηλεοπτικὴν ἐκπομπὴν καὶ ραδιοφωνικὸν δίκτυον πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐμφανίζει τὴν γνησιότητα τῆς Ὁρθοδοξίας μας καθὼς ἐπίσης διεγείρει τὴν ἐθνικὴν μας συνείδησιν εἰς Η.Π.Α.

Συνεπῶς ἡ πράξις τῆς ἐπανόρθου των εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἱεραρχίας μας εἶναι καθ' ὅλα ἀξιόλογος καὶ ἐπωφελής.

ΠΡΟΣΜΟΝΗ

Ἡ Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας στάς ἡμέρας τὰς ὁποίας διατρέχομεν, τὰς προεκλογικὰς, εὐρίσκεται εἰς κατάστασιν μικρὰς ἀγωνίας καὶ προσμονῆς καὶ γράφουσα τὸ παρόν μεταδίδει τὴν ψυχικὴν τῆς ἀγωνίαν τί θὰ ἐπακολουθήσῃ μετὰ τὰς ἐκλογάς. Μερικοὶ πνευματικοὶ ἄνθρωποι εἶπαν ὅτι εἶναι ἀρχαὶ ὁδύνων καὶ αὐτὸ τὸ ἐσημειώσαμεν μέσα εἰς τὸ ὑποσυνειδητό μας. Ἀναφέρω τὴν λέξιν ὑποσυνειδητόν διότι αὐτὴ ἡ προειδοποίησις ἔχει κάποιαν σπουδαιότητα καὶ τὸ ἀναφέρομεν αὐτὸ διότι ὅταν οἱ Ἑβραῖοι παρεπονέθησαν εἰς τὸν Κύριον διὰ τὸν ἄρχοντα (Σαούλ) πού τοὺς ἐστειλε, ὁ Κύριος τοὺς ἀπήντησε ὅτι δὲν εἶχα ἄλλον χειρότερον νὰ σὰς στείλω. Θὰ πρέπει νὰ παραπέμψωμεν τὸν ἀναγνώστην εἰς τὸ γραφικὸν ἀπόσπασμα διὰ νὰ δυνηθῶμεν καὶ παρακινήσωμεν αὐτόν ὅτι μένοντες ἐν τῇ ζωῇ πρέπει νὰ παρακινούμεθα καὶ νὰ ἀναγινώσκομεν αὐτὰ πού λέγει ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ καὶ Νέα.

Θὰ πρέπει ὁ καθένας μας νὰ ἐξετάσῃ ἐάν διαβάσῃ Παλαιὰν Διαθήκην ἢ Καινὴν Διαθήκην διότι οἱ περιστάσεις τὰς ὁποίας διατρέχομεν εἶναι τοιαῦται καὶ δὴ πῶς πρέπει νὰ ἀποστομόνωμεν τοὺς μεγάλους αἵρεσιάρχας πού λέγονται Ἰεχωβάδες. Τότε μόνον θὰ τοὺς ἀποστομόνωμεν ὅταν εἴμεθα γνῶσται τῆς Γραφῆς, διότι ἔτσι ἄλλωστε μᾶς θέλει ὁ Θεὸς καὶ Ἀπόστολος Παῦλος μετ' αὐτοῦ πού γράφει Κολ. γ' 16:

*«ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐνοικεῖτω ἐν ὑμῖν
πλουσίως, ἐν πάσῃ σοφίᾳ διδάσκοντες καὶ
νουθετοῦντες ἑαυτοὺς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις
καὶ ᾠδαῖς Πνευματικαῖς, ἐν χάριτι ᾄδοντες
ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ».*

Λοιπὸν φροντίστε νὰ συμμορφωθεῖτε μετ' αὐτό πού γράφει ὁ Θεὸς Παῦλος καὶ δὲν θὰ μετανοιώσετε!

ΣΠΕΥΣΑΤΕ, ΣΠΕΥΣΑΤΕ

Ἡ Ἐφημερίδα μας διὰ μέσου τοῦ χρόνου σὰς καλεῖ νὰ προσπαθήσετε νὰ ἀποβάλλετε τὸ **ἄγος** τῆς ἀντικανονικότητος καὶ ἀνωμαλίας καὶ νὰ δώσετε τὰς χεῖρας πρὸς τοὺς Γνησίους Ὁρθόδοξους Χριστιανούς οἱ ὅποιοι ἐπὶ 70 ἔτη σὰς καλοῦν νὰ ἀκολουθήσετε τὸν γνήσιον δρόμον τῆς ὀρθοδοξίας.

Ὅλος ὁ κόσμος ἀγωνιᾷ πρὸ πάντων ἡ νεολαία μὴ γνωρίζουσα εἰς ποιὰν Ἐκκλησίαν πρέπει νὰ ὁδεύει μετ' τοὺς Ἱερωνυμικούς ἢ μετ' τοὺς Σεραφεϊμικούς καὶ ἐπειδὴ εὐρίσκεσθε σὲ αὐτὴ τὴν χαώδη κατάστασιν τῆς ἀνωμαλίας τὸ μικρόν αὐτὸ ἄρθρον τὸ ὁποῖον φέρει τὸν τίτλον «σπεύσατε, σπεύσατε» νὰ ἀκολουθήσετε τὴν ὀρθοδοξίαν διότι ἀλέως εὐρίσκεσθε εἰς τὸ χεῖλος τοῦ κρημοῦ. Δὲν θέλετε νὰ δεῖτε πῶς πηγαίνει τὸ ἄγ. Ὅρος ἡ Ρωσία καὶ τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων καὶ νὰ ἀφήσετε τὴν πλάνην διότι ἀκριβῶς πρόκειται περὶ πλάνης σὰν τὸν ἄσωτον υἱὸν νὰ γυρίσετε πρὸς τὴν μητέρα Ἐκκλησίαν πού λέγεται ὀρθόδοξος καθολικὴ ἐκκλησία καὶ ἐκφράζεται μόνον γνησίως ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς παλαιοημερολογίτας. Λίγη καλὴ προσπάθεια θὰ ἐπιτύχετε τὸ ποθούμενον, Θεοῦ εὐδοκοῦντος. Γένοιτο.

ΜΕΘΗ ΑΚΟΛΑΣΙΑΣ

Εἶναι ξεπερασμένη κατάστασις σχεδὸν δι' ὅλον τὸν κόσμον νὰ εὐρίσκεται εἰς σαρκικὰς μίξεις καὶ σχέσεις, καὶ δὲν θὰ κομίζομεν γλαῦκα εἰς Ἀθήνα ἐάν λέγαμε πῶς ὁ κόσμος δὲν πολυενδιαφέρεται δι' αὐτὰ τὰ ἁμαρτήματα, ἐπειδὴ ὅμως λόγῳ τὸ ὅτι εὐρισκόμεθα εἰς παραμονὰς καταστροφικὰς ἀπλῶς λέγομεν καὶ πρέπει νὰ τὸ γνωρίζετε ὅτι σήμερον ὅλος ὁ κόσμος δὲν μιᾷ διὰ ἀπλὰς σαρκικὰς ἁμαρτίας ἀλλὰ διὰ ὄργανον πολλαπλῶν ἀνθρώπων. Ὁ νοῶν νοεῖτω. Ἄς μᾶς φυλάξῃ ὁ Θεὸς καὶ ἀντὶ νὰ καθήμεθα νὰ ἐπισκοποῦμε τὰ σεξολογικὰ πράγματα ἃς καθίσωμεν νὰ προσευχώμεθα ἐπικαλούμενοι μόνον τὸ μέγα ἔλεος. Ἡ λειψυδρία ἀφ' ἑνὸς καὶ ὅπως βλέπομεν οἱ ἀναμενόμενοι σεισμοὶ εἶναι σημεῖα τῶν καιρῶν.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΟΜΟΓΕΝΕΙΑ

Σύμφωνα μέ τās έκτιμήσεις ὁ ἀπόδημος Ἑλληνισμός ὑπολογίζεται περὶ τὰ 6.000.000 ἀνθρώπους. Εἰς ὅλην τὴν ὑφήλιον οἱ πλείστοι ἐξ αὐτῶν εἶναι καὶ κοινωνικῶς καὶ ὕλικῶς τακτοποιημένοι. Ἀμέσως γεννᾶται εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Ἑλλήνος ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν δαιμόνιον κάνει «θραύση» καὶ αὐτὸ τὸ γεγονὸς εἶναι ἐξαιρετικὰ παρήγορον καὶ εὐφρόσινον. Ἀλλὰ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχει μεγαλυτέραν σημασίαν εἶναι ὅτι τὸ στοιχεῖον αὐτὸ τὸ Ἑλληνικὸν θρησκεύει κατὰ ὀρθόδοξον τρόπον καὶ πατροπαράδοτον διάταξιν. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἔχουν θέσεις ἐπισήμους καὶ «διακονίας» εἰς ὅλους τοὺς λαοὺς καὶ ἰδιαίτερα εἰς τὴν Βορ. καὶ Νότιον Ἀμερικὴν, Αὐστραλίαν, Η.Π.Α., Ἀγγλία κ.ἄ. Ἄς μνηθῶμεν λοιπὸν αὐτῶν καὶ τὴν πίστιν καὶ τὴν ἠθικὴν κοινωνικότητα οὕτως ὥστε ἡμεῖς οἱ αὐτόχθονες Ἕλληνες νὰ ντραποῦμε πού βρισκόμεθα σὲ αὐτὴν τὴν τελματώδη κατάστασιν. Ὁ νῦν Πρωθυπουργὸς τῆς παρούσης Κυβερνήσεως προτρέπει γρήγορον κάθε ἐνέργειαν τῶν Ὑπουργείων διότι προφανῶς βλέπει νὰ «καθεύδουν». Ἄς ξυπνήσωμεν καὶ ἡμεῖς πρό παντός οἱ εὐρισκόμενοι εἰς τὰς τάξεις τῶν Γνησίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν νὰ ἀκολουθήσωμεν αὐτὸ τὸ ὁποῖον διατάσσει ὁ Ματθαῖος 26.41 «Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε».

Σταχυολογοῦμεν μικρὸν ἀπόσπασμα ἀπὸ τὴν Χ.Π. ἀριθ. 312, ἐπειδὴ συμβαίνει ὅλοι μας νὰ ἔχωμεν ὑποστῇ αὐτὴν τὴν ἀχαρακτήριστον συμπεριφορὰν εὐτυχῶς ὁλίγων ὁδηγῶν λεωφορείων. Εἶναι ἐξαιρετικόν!

ΤΟ ΛΕΩΦΟΡΕΙΟ

Κύριε ὁδηγέ τοῦ λεωφορείου σήμερα δὲν φέρθηκες καλά. Εἶδες ἀπὸ τὸ καθρεφτάκι τὸν ἡλικιωμένο κύριο, πού «ἔτρεχε» νὰ φθάσει στὴν πόρτα σου, κι ἐσύ ἔκλεισες καὶ ξεκίνησες, ἀφήνοντάς τον «λαχανιασμένο» καὶ ἀπογοητευμένο...

Ἦταν ὑπόθεση ἐλάχιστων δευτερολέπτων. Καὶ ὅμως, ἐσύ ξεκίνησες. Μπορεῖ τυπικὰ νὰ εἶσαι ἐν τάξει, ἀλλὰ οὐσιαστικὰ ἔδειξες ὅτι εἶσαι ἀπολίτιστος. Γιατί δὲν ἔγιναν οἱ ἐπιβάτες γιὰ τὰ λεωφορεῖα, ἀλλὰ τὰ λεωφορεῖα γιὰ τοὺς ἐπιβάτες. Τώρα τί νὰ πεῖς; Μπορεῖς νὰ βρεῖς πολλές δικαιολογίες. Ἀλλὰ ἡ οὐσία εἶναι ὅτι ἐσύ δὲν ἔδειξες εὐγένεια, εὐσέβεια καὶ ἀνθρωπιά. Δὲν ξέρεις ὅτι ὁ πραγματικὸς πολιτισμὸς εἶναι ὁ πολιτισμὸς τῆς ψυχῆς. Δὲν ξέρεις ὅτι πρέπει νὰ συμπαρασταθοῦμε στοὺς ἡλικιωμένους καὶ γενικά σὲ ὅλους ὅσους ἀντιμετωπίζουν δυσκολίες μέσα στὴ ζωὴ. (Γιατί κι ἡμεῖς δὲν ξέρουμε τί θ' ἀντιμετωπίσουμε αὔριο). Αὐτὸ εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ πραγματικὸς πολιτισμὸς.

ΟΣΙΟΙ 99 ΒΟΥΛΕΥΤΗΡΙΑ ΑΓ. ΑΝΝΗΣ

Ἐπειδὴ μερικὰ γεγονότα ἀναφερόμενα γιὰ τὴν χριστιανικὴν ζωὴ, πού ἀναγράφονται εἰς τὸν τύπον, θεωροῦμεν καὶ ἡμεῖς καλόν νὰ ἀναγράψωμεν ὅτι κατὰ πρόσφατον ὀλιγοήμερον παραμονὴν μας εἰς τὰ Βουλευτήρια Ἀγ. Ἀννης ὑπῆρξεν πάρα πολὺ ἐνδιαφέρουσα καὶ συγκινητικὴ διότι ὁ μικρὸς καὶ γραφικὸς Ναῖσκος τῶν 99 Ὁσίων, πού ὅλοι ἀπεβίωσαν τὴν ἰδίαν ἡμέρα ἐμπνέει τὸν ἐπισκέπτην διότι ἀκριβῶς εἶναι μέσα στὴν ρωγμὴ τοῦ βράχου τῶν Βουλευτηρίων. Αὐτὸ φυσικὰ ἐνθυμίζει αὐτὸ πού ἀναγράφει ὁ θεῖος Παῦλος εἰς τὴν Ἐπιστολὴν τοῦ Ἑβρ. ια' 38: «ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς» ὅτι δηλ. περισσότεροι τῶν ἁγίων καταδικώμενοι παρέμειναν ζῶντες ἐν ταῖς ὁπαῖς τῆς Γῆς.

Σήμερον παραμένει εἰς τὴν ὡς ἄνω μικράν μονὴν ὁ ὑπέργυρος ἀσκητὴς π. Ὀνούφριος (ὁ Λιβανὰς) καὶ ὅσοι μεταβαίνουν πρὸς ἐπίσκεψίν του οὗτος ἐκφράζει τὴν ἀγάπην καὶ τὸ ἐνδιαφέρον του γιὰ τὸν χριστιανὸν ἐπισκέπτην δίδοντας εἰς αὐτόν τὴν ἀρμόζουσαν χριστιανικὴν περιποίησιν πού θέλει ὁ Χριστὸς καὶ αὐτὸ ἐπίσης πού λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος Φιλιπ. β' 4 «μη τὰ ἑαυτῶν ἑκαστος σκοπεῖτε, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐτέρων ἑκαστος» ὅτι ἡμεῖς νὰ μὴν σκοποῦμεν μόνον τὰ ἡμέτερα ἀλλὰ καὶ τὰ τοῦ «ἐτέρου». Εἰς ἄλλας περιπτώσεις μετέβημεν εἰς τὴν Μονὴν τῶν 99 Ὁσίων καὶ ἀνεύρομεν μερικὰς προσευχὰς ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ ἴσως ἐν τῷ καιρῷ τῷ δέοντι νὰ δημοσιεύσωμεν τινὰς ἐξ αὐτῶν διότι τὸ περιεχόμενον τῶν εἶναι ἐξαιρετικὰ συγκινητικόν καὶ ἐνδιαφέρον.

Ἡ μικρὰ παραμονὴ μας πλησίον τοῦ μᾶς ἐβοήθησεν ἰδιαίτερος καὶ πρέπει νὰ ἀναγράψωμεν ὅτι πλησίον τοῦ ὡς ὑποτακτικὸς εἶναι ὁ καλὸς καὶ φιλόξενος π. Εὐθύμιος Γρηγοριάτης. Αὐτὰ τὰ ὀλίγα τὰ ἀναγράφωμεν ἐν τῷ φύλλῳ τοῦ περιοδικοῦ μας διότι ὁ π. Ὀνούφριος εἶναι ἴσως ἀπὸ τοὺς τελευταίους ἐναπομείναντας ζηλωτὰς πού τιμᾷ τὴν μοναχικὴν πολιτείαν τῆς Ἀγ. Ἀννης.

ΕΘΝΙΚΗ ΕΟΡΤΗ. 1940

Ἡ Φωνὴ τῆς Ὀρθοδοξίας μέ ἰδιαίτεραν συγκίνησιν ἀφιερώνει ὀλίγας γραμμάς γιὰ τὴν ἐπέτειον τῆς Ἐθνικῆς ἐορτῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940, τὸ Πανελλήνιον ΟΧΙ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Τὰ ὅσα γράφονται σχετικῶς γιὰ αὐτὴν τὴν ἐορτὴν εἶναι ὀλίγα ὥστε νὰ προσδιορίσουν τὸν ἐνθουσιασμό καὶ τὴν ἀνδρείαν διὰ τὸ θεῖον ἐπίτευγμα τὸ ὁποῖον ἐπετέλεσαν ὄχι μόνον τὰ Ἑλληνικὰ νειάτα

ἀλλά καί ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνικός λαός μέ πατέρες καί μητέρες μή ἐξαιρουμένων, διότι ὄντως ἡ παγκόσμιος ἱστορία κατέγραψε θετικῶς τό γεγονός αὐτό ὡς ἡ νίκη τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ ἐναντίον τοῦ φασισμού καί τῆς ἀθλιότητος τοῦ Ἰσλαμ.

Ἐπειδή συμβαίνει καί ὁ γράφων τὰς γραμμάς αὐτάς νά εὐρίσκετο μεταξύ ἐκείνων πού ἐπολέμησαν σῶμα μέ σῶμα τοὺς εἰσβολεῖς χαίρεται νά κάνει μνεῖαν τοῦ γεγονότος αὐτοῦ διότι ἡ Ἑλληνική πατρίς τόν ἐτίμησε μέ εὐσημα ἀνδρείας. Εἴ-

ναι ἡ πρώτη φορά πού ἀναφέρομεν αὐτό διότι ὡς νέος ἀξιωματικός εἰς τό ἀλβανικόν μέτωπον, ἐμφορούμενος ἀπό τὰ χριστιανικά ἰδανικά ἔκαμνε ἐκεῖνο πού ἔπρεπε, ὁθούμενος μέ αὐτό πού ἔλεγαν καί οἱ ἀρχαῖοι μας *«Μητρός τε καί πατρός τε καί τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάντων τιμιότερον καί ἁγιότερον ἐστίν ἡ πατρίς»*. Νά μᾶς συγχωρεθῇ ἀπό τοὺς ἀναγνώστας μας γιά αὐτήν τήν μικράν στρατιωτικήν «ἀναφοράν» ἀλλά πρέπει μερικά πράγματα νά καταγράφονται διά τῆς ἱστορίας τό ἀληθές.

ΥΛΗ ΜΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΕΙΣΑ ΕΚ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

**ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΣΤΟΡΙΑΣ - Η.Π.Α.
ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΙΕΡΕΩΣ**

Υπό του Μητροπολίτου Ἀστορίας κ. Πέτρου ἐγένετο ἡ χειροτονία εἰς ἱερέα, εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ, τοῦ εὐλαβεστάτου ἱεροδιακόνου Δαμασκηνοῦ Τσαγκαρούλη.

Ὁ ἱεροδιάκονος Δαμασκηνός, χειροτονία τοῦ Σεβασμιωτάτου Πέτρου ἐξυπηρέτησε ἐπὶ 23 ἔτη ὡς διάκονος εἰς τὴν Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ στὴν Ἀνθοῦσα Ἀττικῆς, ὅπου κτήτωρ τυγχάνει ὁ αὐτάδελφος τοῦ Σεβασμιωτάτου πατὴρ Νήφων Ἀστυφίδης.

Στὴ χειροτονία συνελειτούργησαν οἱ Ἀρχιμαν-

δρίται Νήφων, Καλλίνικος ἡγούμενος τῆς Ἀγίας Σκέπης, ὁ ἀρχιμανδρίτης Νικόδημος καὶ ὁ ἱεροδιάκονος Γρηγόριος.

Πλήθος κόσμου κατέκλεισε τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ καὶ ἡ ἐκφώνηση ΑΞΙΟΣ, ΑΞΙΟΣ, συνεκλόνησε τοὺς ὑπερπεντακοσίους εὐλαβεῖς ἀδελφούς, ποὺ ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των τὸν ἄξιον κληρικόν Δαμασκηνόν, ποὺ ὕστερα ἀπὸ 23 καὶ πλέον ἔτη, ἀνέλαβε τὴν εὐθύνη τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ, ὡς ἱερεὺς.

Ἡ χειροτονία ἐγένετο τῇ ἐγκρίσει τοῦ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ, ὅστις συγκινημένος ἔδωσε τὴν εὐλογία του, ὡς ὁ ἐξάρχων τῆς περιφερείας ὅπου ἡ Ἱερὰ Μονή.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΜΕΓΑΛΟΣΧΗΜΟΥ

Εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ τὴν 29ην τοῦ μηνὸς Αὐγούστου, ἡμέρα τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἁγίου Προδρόμου, ὁ Σεβασμιώτατος Πέτρος προήγαγεν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Μεγαλοσχήμου τὸν εὐλαβέστατον πατέρα ΑΜΒΡΟΣΙΟΝ ΨΩΜΙΑΝ ἀρχιμανδρίτην.

Ὁ εὐλαβέστατος πατὴρ Ἀμβρόσιος τέκνον

πνευματικόν τοῦ Ἁγίου Ἀστορίας, χειροτονηθεὶς πρὸ 10ετίας στὴν Ἀμερικὴ ὑπὸ τοῦ ἰδίου, καὶ ἤδη κατόπον εὐλογίας του ἐπὶ μίαν δετίαν λειτουργεῖ στὸν ἱερὸν ναὸν τῆς Ἀγίας Ματρώνης εἰς τὴν πόλιν τῆς Χίου, ποὺ ἀνήγειρε ὁ Σεβασμιώτατος καὶ ἐξυπηρετεῖ μέ τὴν εὐλογία του τὰς ἱεράς Μονάς τῶν Ταξιαρχῶν καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων τοῦ Προβατείου Ὁρους τῆς Χίου.

Οι φίλοι μας, γράφουν:

Ο ΤΙΜΙΟΣ ΖΩΟΠΟΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ - ΘΕΟΥ ΔΥΝΑΜΙΣ

«Ο Σταυρός του Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ Δύναμις Θεοῦ Ἔστιν» Α' Κορ. Α' 16.

Ὁ Τίμιος καὶ Ζωοποιὸς Σταυρὸς εἶναι ἀρρήκτως ἠνωμένος μετὰ τὸν Ἑσταυρωμένον Θεάνθρωπον Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν. Δέν ὑπάρχει Σταυρὸς χωρὶς Χριστόν Ἑσταυρωμένον.

Ὁ Τίμιος Ζωοποιὸς Σταυρὸς εἶναι ἀρρήκτως ἠνωμένος μετὰ τὸ Θεῖον δράμα τοῦ Γολγοθᾶ. Διότι οἱ Ἑβραῖοι δικασταὶ καὶ Μέγα Συνέδριον κατεδίκασαν τὸν Θεάνθρωπον Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν σὲ σταυρικόν θάνατον.

Καὶ ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς αἰμόφυρτος ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ ἀπὸ τᾶς ὥρας 3ην ἕως 9ην ἐδοκίμασεν φρικτοὺς πόνους καὶ ὀδύνας. Τὸ ἐκούσιον πάθος του εἶναι τὸ ἀποκορύφωμα τοῦ μεγίστου ἀπολυτρωτικοῦ ἔργου τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ τὴν σωτηρίαν, τὴν Ἀπολύτρωσιν, τὴν Δικαίωσιν, τὴν Θέωσιν τοῦ πεπτωκότος ἀνθρώπου. Καὶ τὸ Θεϊκὸ Ἀπολυτρωτικὸν τοῦ Χριστοῦ μᾶς ἀποκαλύπτει, μᾶς μαρτυρεῖ τὴν μέγιστη, τὴν ἀπειρῇ Θεϊκῇ ἀγάπῃ του πρὸς τὸν πεπτωκότα ἀνθρώπον.

Ὁ Τίμιος Ζωοποιὸς Σταυρὸς τοῦ Ἑσταυρωμένου Θεανθρώπου Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγίνε τὸ μέγα θυσιαστήριον.

Καὶ ὁ Σταυρὸς τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ διεποτίσθη καὶ καθηγιασθῇ μετὰ τὸ Θεϊκὸ Αἷμα τοῦ Ἑσταυρωμένου Θεανθρώπου Χριστοῦ καὶ ἐγίνε - κατέστη ὁ Τίμιος Ζωοποιὸς Σταυρὸς Δύναμις Θεοῦ κραταία παντοδύναμη καὶ ἀκατάλυτη.

Ὁλόκληρη ἡ Ἀγία Γραφή - ἡ βιβλική Ἀποκάλυψις μετὰ ἀδιάσειστους ἀληθείας, ἀποδείξεις, μαρτυρίες καὶ Ἀποκαλύψεις αὐθεντικά μᾶς βεβαιοῖ τὴν θεϊκὴν δύναμη τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα θεαρχικὰ αὐθεντικά καὶ ἐξουσιαστικά μᾶς ἀποκαλύπτει διὰ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ὅτι ὁ Τίμιος Ζωοποιὸς Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ «Δύναμις Θεοῦ ἔστιν» Α' Κορ. Α' 18.

«Οὐ γὰρ ἔκρινα εἶδέναι τι ἐν ὑμῖν εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστόν καὶ τοῦτον Ἑσταυρωμένον». Α. Κορ. Β2.

Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα θεαρχικὰ μᾶς βεβαιοῖ καὶ μᾶς ἀποκαλύπτει διὰ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου εἰς τὴν πρὸς Γαλάτας ἐπιστολὴν τὴν ἔνωση τοῦ Ἑσταυρωμένου Θεανθρώπου Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ Τιμίου Ζωοποιοῦ Σταυροῦ καὶ τὴν Δύναμιν Αὐτοῦ «Ἰησοῦς Χριστὸς προεγράφη ἐν ὑμῖν Ἑσταυρωμένος» Γαλ. τ1 «ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου - θανάτου δὲ Σταυροῦ» Φιλ. Β 7.

Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα μετὰ τὴν Θεϊκὴν Παντοδυναμίαν καὶ Αὐθεντίαν Του μᾶς μαρτυρεῖ, μᾶς ἀποκαλύπτει διὰ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου τὴν Μεγίστην Ἑνωση τοῦ Ἑσταυρωμένου Θεανθρώπου Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ Τιμίου Ζωοποιοῦ Σταυροῦ - ἱκανοποίησε τὴν Θεϊκὴν Δικαιοσύνην διὰ τὴν λύτρωσιν τοῦ πεπτωκότος ἀνθρώπου. Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς «ἀποκαταλλαξαι - εἰρήνευσε - συμφιλίωσε τὰ πάντα εἰς Αὐτόν εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ Αἵματος τοῦ Σταυροῦ Αὐτοῦ» Κολ. Α 20.

«Ἐξαλείψας τὸ καθ' ἡμῶν Χειρόγραφον... προσηλώσας αὐτὸ τῷ Σταυρῷ» Κολ. Β. 14.

Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα μετὰ τὴν Θεϊκὴν Παντοδυναμίαν του μᾶς μαρτυρεῖ, μᾶς ἀποκαλύπτει διὰ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου τὴν μέγιστη Ἑνωση τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ μετὰ τοῦ Ἑσταυρωμένου Θεανθρώπου Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ πού εἶναι θεϊκὴ δύναμις κραταία καὶ ἀκατάλυτη «Ἐμοὶ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ» Γαλ. Στ' 14.

«Καὶ τὸ αἷμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ Αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας» Α' Ἰωάν. Α' 7.

«Καὶ ὅτι ἐσφάγης καὶ ἡγορασας τῷ Θεῷ ἡμᾶς ἐν τῷ Αἱματί Σου» Ἀποκ. Ε' 9.

Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα διὰ τοῦ προφήτου Μωϋσέως Θεαρχικὰ καὶ Αὐθεντικά μᾶς ἀποκαλύπτει τὴν Παντοδυναμίαν τοῦ Τιμίου Ζωοποιοῦ Σταυροῦ ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ. Ὁ Μωϋσῆς ἐξ ἀποκαλύψεως Σταυροτύπως ἐκτύπησεν τὴν Ἐρυθρὰν Θάλασσαν καὶ ἐγένετο διάδρομος ξηρᾶς καὶ τὴν διέβησαν οἱ Ἰσραηλῖται καταδιωκόμενοι ὑπὸ τῶν στρατευμάτων τοῦ Φαραὼ τῆς Αἰγύπτου.

Ἐξ Ἀποκαλύψεως ὁ Μωϋσῆς ὕψωσεν ἐπὶ ξύλου τὸν χαλκοῦν ὄφιν ἵνα ἀτενίζοντες αὐτόν οἱ Ἰσραηλῖται ἐσώζοντο ἀπὸ τὰ δαγκάματα τῶν ὄφεν. «Καθὼς Μωϋσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ οὕτω δεῖ ὕψωθῆναι καὶ τὸν Υἱόν τοῦ ἀνθρώπου» ἐσυμβόλιζε τὸν ἑσταυρωμένον Θεάνθρωπον Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν πού συνέτριψε τὸν διάβολον, τὸν θάνατον καὶ τὸν Ἄδην διὰ τοῦ μεγίστου Ἀπολυτρωτικοῦ του Ἔργου.

Ἐξ Ἀποκαλύψεως τοῦ Θεοῦ ὁ Μωϋσῆς ὕψωσεν τὰς Χείρας του εἰς σχῆμα Σταυροῦ καὶ διὰ τῆς Δυνάμεως τοῦ Σταυροῦ κατενίκησαν οἱ Ἰσραηλῖται τοὺς Ἀμαληκίτας.

Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα θεαρχικὰ ἀπεκάλυψε εἰς τὸν Μέγαν Κωνσταντῖνον τὸν Τίμιον Ζωοποιόν Σταυρόν ἐν τῷ οὐρανῷ μετὰ τὰ ἀρχικά γράμματα ΙΣ+ΧΣ ἐν τούτῳ Νίκα. Καὶ κατεσκεύασε λάβαρον - Σημαῖαν μετὰ τὸν Τίμιον Ζωοποιόν Σταυρόν εἰς τὸ

μέσον της Σημαίας και επί του Κονταρίου της Σημαίας. Και διά της Θεϊκής Δυνάμεως του Τιμίου Ζωοποιού Σταυρού - κατενίκησε τόν Μαξέντιον μέ ασυγκρίτως υπερτέρας δεκαπλασίας δυνάμεις.

Ο Κύριος Ἰησοῦς Χριστός ὁ ἐνανθρωπήσας Θεός τῆς Δόξης δι' οὗ τά πάντα ἐγένετο Θεαρχικά μας ἀποκαλύπτει ὅτι ὁ Τιμιος Ζωοποιός Σταυρός εἶναι τό Βασιλικόν Σημεῖον τῆς Νίκης πού θά προηγηθῇ κατά τήν Δευτέραν Του παρουσίαν «Ὁ ἥλιος σκοτισθῆσεται καί ἡ Σελήνη οὐ δώσει τό φέγγος αὐτῆς... καί τότε φανήσεται τό Σημεῖον τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ καί ὄψονται τόν Υἱόν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον μετὰ Δυνάμεως καί Δόξης πολλῆς». Ματθ. ΚΔ 29, 30.

Τό Ἅγιον Πνεῦμα θεαρχικά ἐντέλλεται πρὸς τοὺς Χριστιανούς νά δοξολογοῦν τόν Τιμιον Ζωοποιόν Σταυρόν διά τοῦ δοξαστικοῦ ὕμνου ὡς τοῦτον ὑπαγόρευσε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα «ἄπλον κατά τοῦ διαβόλου τόν Σταυρόν σου ἡμῖν δέδωκας φρίττει καί τρέμει μή φέρων καθαρὰν Αὐτοῦ τήν Δύναμιν ὅτι νεκροὺς ἀνίστα καί θάνατον κατήργησε».

ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ
Θεολόγου τέως Γυμνασιάρχου

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΕΙΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΜΑΧΟΝ ΣΤΡΑΤΗΓΟΝ (Ἀνθρώπος - Φυτά - Ζῶα)

Τώρα πού τήν Ἀνοιξη πουλιά καί λουλούδια θυμίζουν, θυμώμαστε πιότερα τήν Μεσίτρια τοῦ κόσμου. Καί συναντιόμαστε σε ναοὺς καί ξωκλήσια, γιά νά ψάλλουμε εὐχαριστήριους ὕμνους στή Σκέπη μας, στήν Παναγία μας.

Κι ἀφήνουμε, ὅ,τι κουβαλάμε κι ὅ,τι μᾶς βασανίζει, ἀνθρώπινο ἄλλωστε, γιά νά περιπλανηθοῦμε σ' ὅ,τι ὁ Ἀκάθιστος Ὑμνος θά μᾶς χαρίσει.

Κι ἐνῶ παρακολουθοῦμε ἡ σιγοψέλλουμε, μέ κάποια ἐκπληξη παρατηροῦμε ὅτι στοὺς Οἴκους τοῦ «Κοντακίου» καί στόν «Κανόνα», πού συνοδεύει, ἀπαντοῦν Φυτά ἢ Ζῶα πού συνδέονται μέ τόν γεωργό - ποιμενικό βίο. Βέβαια, ἐδῶ τά φυτά καί τά ζῶα δέν κατέχουν ἀνάλογη θέση σάν κι ἐκείνη πού ἐμφανίζεται στήν ἀρχαία ἐλληνική γραμματεία.

Συγκεκριμένα, οἱ συντάκτες τοῦ «Κοντακίου» τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου καί τοῦ «Κανόνα», πού τόν συνοδεύει, χρησιμοποιοῦν ἀντιπροσώπους τοῦ φυτικοῦ καί ζωικοῦ κόσμου ἰδεατῶς, γιά νά συμβολίσουν, μέσω αὐτῶν, τόν πνευματικό κόσμο, ἢ γιά νά ἀναφερθοῦν σέ «προτυπώσεις» τῆς Θεοτόκου,

ὅπως π.χ. «ἀφλεκτος βάτος», «ράβδος Ἀαρών», «πόκος Γεδεών», κ.ἄ. Ἀκόμα χρησιμοποιοῦν καί γεωργο-ποιμενική ὁρολογία εὐρύτερη καί ἐξειδικευμένη. Νά, ὅπως:

Ἀπό τόν χώρο τῶν Φυτῶν:

Ἄ μ π ε λ ο ς· πρῶτος τῆς καλλιεργητῆς ὁ Νῶε (Γεν. 9, 20). Συμβολίζει τό λαό τοῦ Ἰσραήλ (Ψαλμ. 80,8). Σύμβολο ἀσφάλειας καί εἰρήνης (Α' Βασ. 4, 25. Ψαλμ. 127, 3). Οἱ βότρυες τῆς συμβολίζουν τίς χάριτες τῶν πιστῶν (Ἄσμα ἄσμ. 7,8).

Β ά τ ο ς· στήν Π.Δ. ἀναφέρεται ὅτι ὁ Μωϋσῆς, πού βρισκόταν στοὺς πρόποδες τοῦ ὄρους Χωρήβ, παρατήρησε φλόγες σέ μία Βάτο πού καιγόταν, ἀλλά δέν κατακαιγότανε (Ἐξ. 3,2).

Κ ρ ί ν ο ν· τό ὠραιότατο αὐτό φυτό ὑπῆρξε ὁ σπουδαιότερος γλυπτικός διάκοσμος τοῦ ναοῦ τοῦ Σολομώντα. Εἶναι ἔμβλημα σωφροσύνης, ὠραιότητος καί ἐν γένει ἀρετῆς. Κόμητες, πρίγκηπες, βασιλεῖς, διάλεξαν μέ σεβασμό τοὺς κρίνους, γιά νά λαμπρύνουν τά οἰκόσημά τους.

Ρ ο ὀ ῆ ῆ· κανένα λουλούδι δέν στολίζει τόσο ὁμορφα τόν κόσμο, ὅσο τό τριαντάφυλλο. Γι' αὐτό ὅλοι οἱ ποιητές, ὅλων τῶν λαῶν καί ὅλων τῶν ἐποχῶν, γιά νά ὑμνήσουν τήν ὁμορφιά του, βρῆκαν τά ὠραότερα σύμβολα. Γι' αὐτό κι ἐδῶ ὁ ποιητής, γιά νά συμβολίσῃ τήν Παναγία, πού σ' αὐτήν βλάστησε τό πιό ὁμορφο λουλούδι, μά καί τό μόνον «ἀμάραντον», ὁ Κύριος. Ποιός μπορεῖ νά παρασυνεῖ τίς ἐγκωμιαστικές φράσεις πρὸς τήν Θεοτόκον (μέ πρῶτο συνθετικό τῇ λέξει ρόδον), ὅπως «ρόδον τό ἀμάραντον», «ρόδον τό μυστικόν», «ρόδον τό ὁροσερόν», «ρόδον τό ἀγνόν», «ρόδον τό λαμπρόν» κ.ἄ.

Ρ ά β ὀ ο ς· δηλαδή μόσχευμα πού ριζοβολεῖ ἀπό μόνο του. Πού ὅπως σ' αὐτό, μέσα του φωλιάζουν ὁρμόνες ριζοβολίας καί ριζοβολάει, ἔτσι καί ἡ Δέσποινα, ὁ ἐμψυχος Παράδεισος, πού ἔχει μέσα του (ὁ ἔχων ἐν τῷ μέσω αὐτοῦ) τό δέντρον τῆς ζωῆς, δηλαδή τόν Κύριον. Γι' αὐτό χαιρετιέται καί ὡς βλαστός: «Χαῖρε, βλαστοῦ ἀμαράντου κλημα» (Οἶκ. Ε').

Δ έ ν τ ρ ο ν· πού εἶναι ἡ ἐξέχουσα μορφή τοῦ φυτικοῦ κόσμου, μιά καί ὑπερβάλλει σέ ὕψος, σέ μεγαλοπρέπεια καί διάρκεια ζωῆς. Πού σέ ἐμφάνιση ἔχει ἐπιβλητικότητα καί σέ παροχές - ὠφέλειες εἶναι πολυτιμότερο.

Κ λ ῆ μ α· Θά ἦταν παράλειψη ἀπό τόν ὕμνο-γράφο, ἂν δέν τήν ἀποκαλοῦσε κληματαριά. Πού σκιάζει καί φιλοξενεῖ. Πού στολίζει, ἔτσι ὅπως ἀπλώνει τίς κληματίδες τῆς, τίς καταστόλιστες μέ τοὺς ἀξιοθέατους καί γλυκύτατους βότρυες (τά τσαμπιά). Πού αὐτή μέν παράγει ἐπίγειον οἶνον,

πού εύφραίνει τούς ανθρώπους, ἐνῶ Ἐκείνη γεώργησε καί ώρίμασε τόν «βότριν» μέ Οἶνον πού τάς «ψυχάς εύφραίνει».

Ἀπό τόν χώρο τών Ζώων:

Ἄ μ ν ά ς· ἡ ἀμνάς θυσιαζόταν ὑπέρ ἀμαρτίας (Ἀριθμ. 6, 14 Ἀριθμ. 7, 17, 23, 29, 35). Εἶναι τό θηλυκό νεογνό τοῦ εἵδους (ζώων) πρόβατο. Ἐχει ἀθωότητα, ἀγνότητα. Εἶναι ζών ἄκακο, ἄδολο, πρᾶον. Αὐτά εἶχε ὑπ' ὄψιν του ὁ ὕμνωδός, γιά νά μπορέσει νά τονίσει ὅτι Ἄμνάς (θεία) ἐκύησε τόν Ἄμνόν (τοῦ Θεοῦ), πού μέ τό Αἷμα Του ἐξαλείφει τά πταίσματα ὅλων τών ἀνθρώπων.

Δ ά μ α λ ι ς· ἡ μοσχίδα, τό θῆλυ νεογνό τοῦ εἵδους (ζώων) βοῦς. Πάλιν ἐδῶ ἐπιδιώκεται νά τονισθεῖ ἡ παρθενία, γιατί ἡ Δάμαλις (ἡ Παναγία μας) δέν ἐγνώρισε ἄνδρα προτοῦ γεννήσει τόν Κύριον.

Π ε ρ ι σ τ ε ρ ά· ἄλλο εἶδος ζώου μέ λευκότητα - ἀγνότητα βίου. Τό ἄθωο, τό ἄχολο (πραότατο) περιστέρι. Πού μετέφερε τήν ἐλαία, τό σύμβολο τῆς «καταλλαγῆς» μεταξύ Θεοῦ καί ἀνθρώπων (Γεν. 8, 8-22). Αὐτήν εἶχε ὑπ' ὄψιν του ὁ ὕμνωδός, ὅταν παρομοίαζε μέ ἁγία «Περιστερά» τήν Θεοτόκον, γιατί ἔφερε στόν κόσμο τήν καταλλαγή - συμφιλίωση. Ἐκείνην πού ἐγέννησε τόν «ἐλεήμονα», τήν τέλεια καί μοναδική εἰρήνη (στόν κόσμο), τήν «εἰρήνην ἡμῶν» (Ἐφεσ. 2,4).

Ἀπό τόν γεωργό - ποιμενικό βίο:

Λ ε ι μ ῶ ν· ὁ ὕγρός καί ποώδης τόπος, περιοχή κατάλληλη γιά βοσκή ζώων. Τόπος γόνιμος μέ ὑπέροχη βλάστηση, γεμάτος ἀπό πολύχρωμα καί εὐωδιαστά λουλούδια. Εἰκόνα παραδεισιακοῦ τοπίου. Ἔτσι, καί ἡ Παναγία ξαναβλάστησε τόν «Παράδεισον τῆς τρυφῆς» πού οἱ πρωτόπλαστοι τοποθετήθηκαν (Γεν. 2, 15). Αὐτοί πού χάσαμε καί ξαναβλάστησε, ξαναλουλούδιασε, μέ τό «ἄνθος τό ἀμάραντον». Πού κυοφόρησε τόν «νέον λειμῶνα», τόν Χριστό. Τόν «στάχυν τόν θεῖον», τόν «βότριν τόν πέπειρον», τό «μήλον τό εὖοσμον», τό «κρίνον τό εὖοσμον».

Ἀ ν ἡ ρ ο τ ο ς· ὁ ἀκαλλιέργητος ἀγρός, αὐτός πού δέν ἔχει ὀργανωθεί. Δέν ἔχει μπεῖ ἄροτρο, γιά νά ἐπιτευχθεῖ γονιμότητα. Ἔτσι, καί ἡ Κόρη Παναγία, ἡ Παρθένος, πού δέν γνώρισε ἄνδρα. Μᾶς μεταφέρει ὁ ὕμνωδός στήν ἀρχικά ἀγεώργητη γῆ, «ἐν ἀρχῇ» τῆς Δημιουργίας, πού χωρίς ἀροτρίαση καί χωρίς σπορά, μέ μόνο τό πρόσταγμα τοῦ Θεοῦ - Δημιουργοῦ, στολίστηκε τόν φυτικό μανδύα τῆς (Γέν. 1, 11-12). Ἔτσι καί ἡ ἀειπαρθένος, χωρίς ἀνθρώπινη μεσολάβηση, χωρίς ἀνθρώπινο σπέρμα, μέ μόνη τήν ἐπίσκεψη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, βλαστάνει τό (θεῖον) Φυτό τῆς, τόν Κύριό μας καί Σωτήρα μας.

Π ό κ ο ς· τό ἀκατέργαστο μαλλί τοῦ προβάτου.

Ἵγκος μαλλιῦ (ἐρίου). Ὁ ὕμνογράφος ὀνομάζει τήν Παναγία «πόκον» καί τήν ἐπονομάζει «ἐνδροσον», ἐπειδὴ αὐτή συνέλαβε καί ἐγέννησε τήν Οὐράνια δροσιά, τόν Κύριο. Πού ἔσταζε δροσιά καί σβῆστηκε ἡ φλόγα τῆς πολυθείας. Ὑπενθυμίζεται ὕμνογραφικά, ἡ δροσιά ἐκείνη πού ὁ Γεδεών εἶδε προφητικά, τότε πού ζητοῦσε ἓνα θαῦμα, γιά νά σωθεῖ τό Ἰσραήλ (Κριτ. 6, 37). Καί χαιρετιέται ἡ Παρθένος σάν μιά τοῦφα γεμάτη τέτοια δροσιά.

Θ.ψ.

Γεωπόνος

Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΝΗΣΤΕΙΑΣ

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, μέ ἀφορμή τήν ἐγγίζουσιν Ἁγίαν τεσσαρακοστήν τών Χριστουγέννων, θά ἦτο χρήσιμο νά εἰπομεν δύο λόγια διά τήν μεγάλη χρησιμότητα εἰς τήν ὀρθόδοξον Χριστιανόν τῆς προσευχῆς καί τῆς νηστείας.

Καί τοῦτο ἀδελφοί μου διότι δυστυχῶς πολλές φορές ἀκούομε καί μάλιστα ἀπό χεῖλη ὀρθοδόξων Χριστιανῶν ὅτι τήν νηστείαν τήν ἔκαναν οἱ Παππάδες καί ἄλλοι λέγουν ὅτι τήν νηστείαν τήν θέσπισαν διά τήν ἀποτοξίνωση τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ.

Διά τοῦτο ἀδελφοί μου νομίζω ὅτι εἶναι χρήσιμο νά γνωρίζει κάθε ὀρθόδοξος Χριστιανός τήν προέλευσιν καί τήν χρησιμότητα τῆς νηστείας.

Τήν πρώτη νηστείαν ἀδελφοί μου, τήν ἐδίδαξε ὁ ἴδιος ὁ Θεός εἰς τούς πρωτόπλαστους, εἰς τόν Ἀδάμ καί τήν Εὐάν ὅταν τούς εἶπε ἐξ αὐτοῦ τοῦ ξύλου μή φάγετε.

Καί ἐρχόμεθα εἰς τήν ἐποχὴν τοῦ Μωϋσέως ὁ ὁποῖος νῆστεψε σαράντα ἡμέρες κατ' ἐντολήν τοῦ Θεοῦ διά νά παραλάβῃ τίς Πλάκες μέ τόν Νόμον.

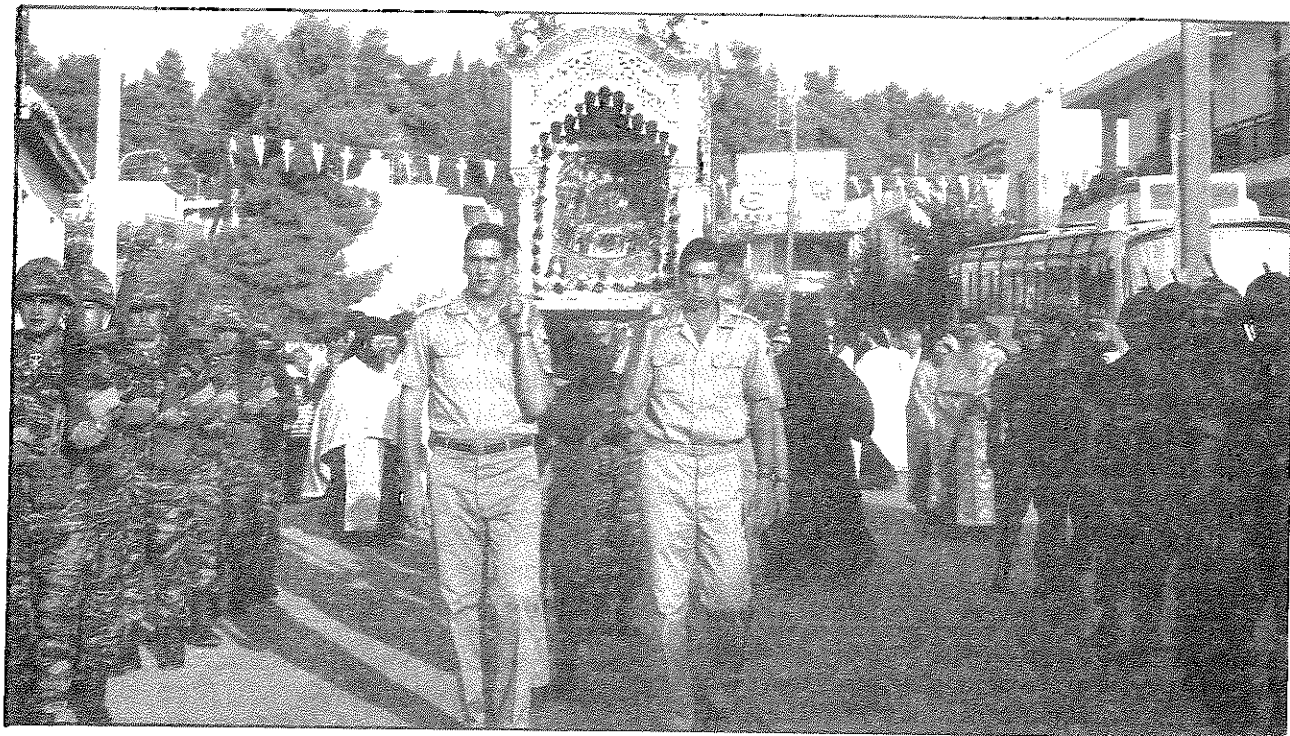
Ἀλλά καί ὁ Ἅγιος ὁ Πρόδρομος καί βαπτιστής τοῦ Κυρίου νηστεύει εἰς τήν ἔρημον καί τρέφετε μέ ἀκρίδες καί μέλι ἀγριο.

Ἀλλά καί αὐτός ὁ Κύριος Ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ὅταν ἦλθε εἰς ἡλικίαν τριάντα ἐτῶν καί ἐπρόκειτο νά ἀρχίσῃ τήν κοσμοσωτήριον διδασκαλίαν του ἐπῆγε εἰς τήν ἔρημον καί νῆστεψε σαράντα ἡμέρες. Ὅχι βέβαια διά νά τοῦ συγχωρεθοῦν οἱ ἀμαρτίες του ἀφοῦ εἶναι ὁ μόνος ἀναμάρτητος, ἀλλά διά νά διδάξῃ μέ τό παράδειγμά του τήν δύναμιν τῆς προσευχῆς καί τῆς νηστείας ὅπως μᾶς ἀναφέρει καί τό κατά Ματθαῖον Ἱερὸν Εὐαγγέλιον κεφάλαιον δέκατον ἑβδομον, στίχος εἰκοστός πρῶτος (εἰς τήν περίπτωσιν τοῦ σεληνιαζομένου νέου) ΤΟΥΤΟ ΔΕ ΤΟ ΓΕΝΟΣ ΟΥΚ ΕΚΠΟΡΕΥΕΤΑΙ ΕΙΜΗ ΕΝ ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΚΑΙ ΝΗΣΤΕΙΑ διά τοῦτο ἀδελφοί μου πρέπει νά τηροῦμε ἀσαλεύτως τίς καθιερωμένες ἀπό τήν ἐκκλησία νηστείες κατὰ τίς τεσσαρακοστές ὡς καί τήν Τετάρτην καί Παρασκευήν.

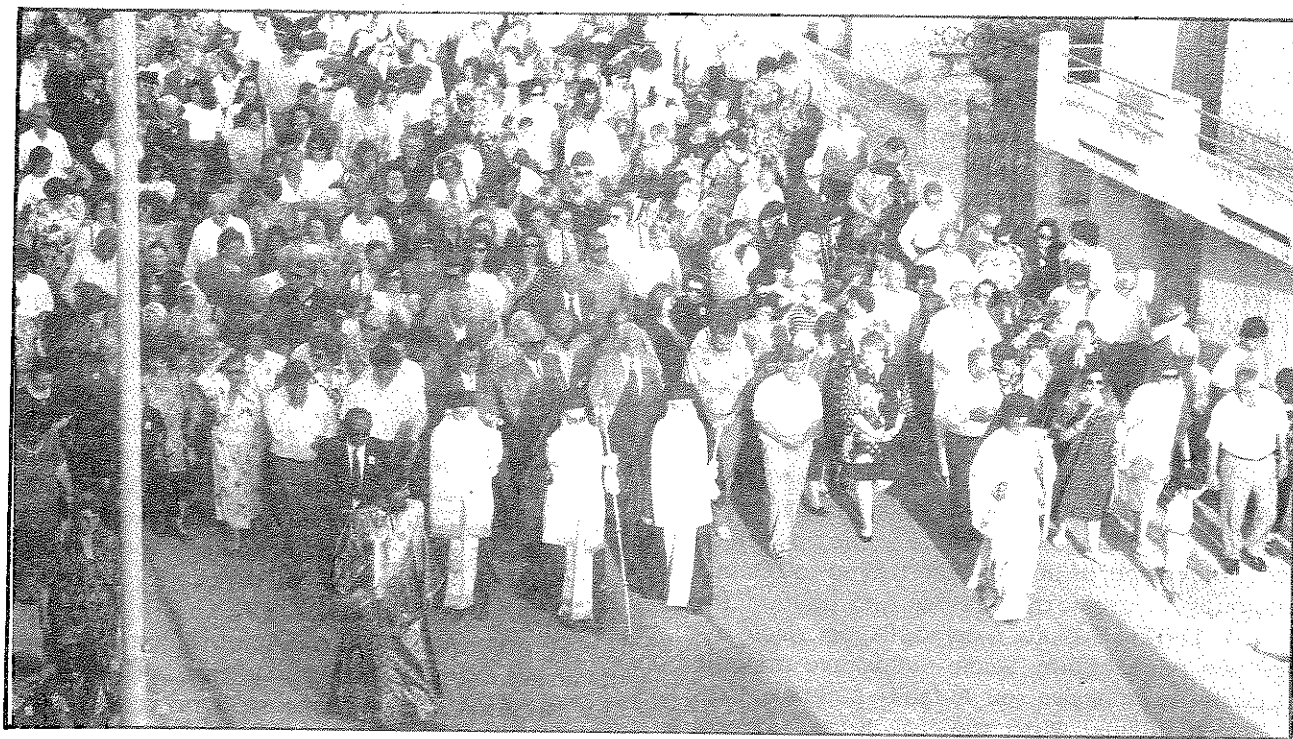
Μέ ἀδελφικὴν ἀγάπην

Νικόλαος (Ἀναγνώστης)

ΙΕΡΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΘΗΒΩΝ

Ένωμένοι οι υπερασπιστές της ὀρθοδοξίας με τοὺς υπερασπιστὰς τῆς πατρίδος κληρικοὶ καὶ στρατιῶται σὲ μιά κοινὴ προσφορὰ τιμῆς στοὺς ἐορταζομένους ἀγίους τῶν Θηβῶν.

Ένας χεῖμαρος λαοῦ ποὺ ἀγαπάει τὴν πρόοδο καὶ προβολὴ τοῦ ἀγῶνος μας ξεχύθηκε στοὺς δρόμους τῆς πόλεως δείχνοντας τὸ ζήλο του καὶ τὴν ἀφοσίωσή του.